

GLEDALIŠČE CELJE 夹

**Goran
Vojnović
14 DNI**

**Slovensko ljudsko
gledališče Celje**

upravnica
MAG. TINA KOSI

svetovalec upravnice
DR. BORUT SMREKAR

dramaturginji
TATJANA DOMA
ALJA PREDAN

lektorica
ŽIVA ČEBULJ

tehnična vodja
ALEKSANDRA ŠTERN

vodja programa
JERNEJA VOLFAND

telefon
+386 (0)3 4264 214

telefaks
+386 (0)3 4264 206

e-naslov
jerneja.volfand@slg-ce.si

vodja marketinga
in odnosov z javnostmi
MAG. BARBARA PETROVIČ

telefon
+386 (0)3 4264 205
+386 (0)51 651 821

e-naslov
barbara.petrovic@slg-ce.si

koordinatorka in organizatorka
kulturnega programa
URŠKA VOUK

telefon
+386 (0)31 670 957

e-naslov
urska.vouk@slg-ce.si

blagajna

informatorka-organizatorka
URŠKA ZIMŠEK

strokovni
administrativni delavki
KLAVDIJA KOMERIČKI
JERICA VITEZ

telefon
+386 (0)3 4264 208

e-naslov
blagajna@slg-ce.si

Blagajna je odprta
vsak delavnik od 9.00 do 12.00
in od 15.00 do 18.00 ter
uro pred začetkom predstav.

tajništvo

vodja uprave
LEA TOMAN

telefon
+386 (0)3 4264 202

telefaks
+386 (0)3 4264 220

centrala
+386 (0)3 4264 200

e-naslov
tajnistvo@slg-ce.si

Ustanovitelj gledališča
je Mestna občina Celje.

Program finančno omogoča
Ministrstvo za kulturo
Republike Slovenije.

svet Gledališča Celje
BRIGITA ČOKL
(namestnica predsednice)
NATAŠA MILOHNOJA
ANITA OVČAR
JERNEJ REPINŠEK
DUŠANKA SAFRAN (predsednica)

strokovni svet Gledališča Celje
MATIJA GOLNER
DENIS KRESNIK
URBAN KUNTARIČ
MOJCA MAJCEN
SIMON MLAKAR (predsednik)
DR. ANTON ŠEPETAVC
(namestnik predsednika)

www.slg-ce.si

Gledališče Celje

sezona 2021/22

Zasedba	4
Dan Podjed Ključnih 14 dni v medčasju	8
Maja Rus Makovec 14 dni – Psihiatrične in družinsko-terapevtske refleksije	18
Goran Vojnović 14 dni	27
Nova člana Gledališča Celje	56
Nagrada	60
Pripravljamo	62
Zasedba in vsebina predstave v angleščini	64

Goran Vojnović

14 DNI

navadna drama
o nenavadnih časih

krstna uprizoritev

premiera
11. februarja 2022

---

režiserka
AJDA VALCL

scenografka
URŠA VIDIC

kostumografka
SANJA GRČIĆ

avtorica glasbe
POLONA JANEŽIČ

koreograf
ŽELJKO BOŽIĆ

lektorica
ŽIVA ČEBULJ

oblikovalec svetlobe
ANDREJ HAJDINJAK

asistentka kostumografke
MONIKA COLJA

---

igrajo

On
BRANKO ZAVRŠAN

Ona
JAGODA

na posnetkih

Janja
LUCIJA HARUM

Novinarka
ŽIVA ČEBULJ

V predstavi je uporabljena tudi priredba šansona *Ne me quitte pas* Jacquesa Brela, pojejo Vanja Djuran, Metod Banko in Polona Janežič.

---

vodja predstave
ZVEZDANA ŠTRAKL KROFLIČ

šepetalka
SIMONA KROŠL

lučni mojster
UROŠ GORJANC

tonski mojster
DRAGO RADAKOVIĆ

dežurni tehnike
SIMON KOŠTRIC

rekviziter
ROMAN GRDINA

oblikovalki maske
MARJANA SUMRAK
ANDREJA VESELAK PAVLIČ

---

garderoberki
MOJCA PANIČ
SUZANA PUČNIK

krojačica
MARIJA ŽIBRET

šivilja
IVICA VODOVNIK

odrski mojster
GREGOR PRAH

tehnična vodja
ALEKSANDRA ŠTERN

pomočnik tehnične vodje
RAJNHOLD JELEN

Branko Završan, Jagoda

6

GLEDALIŠČE CELJE

7

14 DNI

Dan Podjed KLJUČNIH 14 DNI V MEDČASJU

Spomnim se, kako nam je teta, ko smo bili še otroci, pripovedovala o svojih partizanskih letih. Bitke, juriši, prva ljubezen, bombe, prestreljena kapa, pesmi in pisma, junaštva, skri- vanje za drevesi ... Vse se je pome- šalo v eno samo zgodbo, ki ni imela niti začetka niti konca. Obstajala je v nekakšnem medčasu, štiri leta vojne pa so se zlila v eno. Po tem, kako zavzeto je pripovedovala o svojih partizanskih izkušnjah, je bilo vsakomur jasno, da je bil to zanjo prelomen čas. Tudi v starejših letih, ko ji je začel pešati spomin, zgodbe niso obledele. Še vedno se jih je spo- minjala enako živo kot nekoč in jih delila s sorodniki, prijatelji in znanci. Kdor je prisluhnil, je kmalu spoznal, da so bila to ključna leta v njenem živ- ljenju, ki so jo za vedno zaznamovala in izoblikovala njeno osebnost.

Tri faze prehoda

Morda se tega niti ne zavedamo, a med pandemijo covida-19 ravno tako živimo v medčasu, ki bo tako posameznike in posameznice kot celotno družbo globoko zaznamo- valo in preoblikovalo. Z antropolo- škim izrazjem bi lahko to prelomno obdobje opisali kot liminalni čas, torej prehod v novo obliko identitete in sobivanja. O tem prehodu je med prvimi poglobljeno razmišljal etno- log in folklorist Arnold van Gennep, ki je leta 1909 v knjigi *Les rites de passage* predstavil obrede preho- da med različnimi ljudstvi in razložil,

da so praviloma sestavljeni iz treh faz. Prva je ločitev oziroma separacija, ko se bodisi celotna skupnost bodisi njen del »odcepi« od lastne identitete in se pripravi na prehod v nekaj no- vega. Sledi bistveno obdobje, in sicer tranzicija oziroma liminalna faza, med katero skupnost ali posameznik ni niti tukaj niti tam. Stoji na pragu, torej

Med pandemijo živimo v medčasu, ki bo posameznike, posamez- nice in celotno družbo globoko zaznamovalo in preoblikovalo.

na simbolnem prehodu od starega k novemu. (Od tod tudi poimenovanje liminalnosti; beseda *limen* v latinščini pomeni prag.) Sledi še zadnja faza, in- korporacija, ko se dokončno vzposta- vi nova identiteta. »Razstavljena« in preobražena skupnost se takrat znova poveže, združi in pridobi novo obliko.

Arnold van Gennep in desetletja za njim še antropolog Victor Turner, ki je ključna dela objavil v šestdeset- jih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, sta razpravljala predvsem o liminalnosti v manjših skupno- stih in ljudstvih. Zdi pa se, da lahko nekateri prelomni dogodki, kot sta vojna ali pandemija, preobrazijo glo- balno družbo, preoblikujejo navade in načine življenja na najširši družbeni ravni in razstavijo obstoječe državne

tvorbe in sisteme. Druga svetovna vojna je, kot vemo, preoblikovala politični zemljevid sveta, po njej pa sta se v Evropi utrdili dve veliki območji: na zahodu je prevladoval kapitalizem, na vzhodu komunizem oziroma socializem. Tudi epidemije kuge v srednjem in novem veku so temeljito preobrazile svet in celo prispevale h koncu fevdalizma. Ker je posebej med epidemijo v 14. stoletju umrlo ogromno ljudi, po nekaterih ocenah skoraj polovica evropskega prebivalstva, je zrasla cena delovne sile; tisti, ki so preživel, pa so lahko svoje storitve boljše unovčili. Zaradi kuge se je tako postopno začel oblikovati novi dominantni družbeno-ekonomski red – kapitalizem.

Skozi katera vrata bomo stopili?

V medčasu in na pragu novega sveta očitno stojimo tudi zdaj, med pandemijo covida-19, ki se morda postopno izteka. Medtem ko smo zaverovani v virus in se izogibamo drug drugemu ter se pogosteje kot v preteklosti družimo na daljavo, po napravah, se godijo velike družbene spremembe, ki jih bomo verjetno v celoti prepoznali in reflektirali šele čez leta. Že zdaj pa lahko izpostavimo nekatere trende, ki bi utegnili zaznamovati novo, preobraženo družbo. Prvi je življenje med štirimi stenami, katerega nastavki so bili vidni že v preteklosti. Kot kažejo raziskave, ljudje v zaprtih prostorih ali v vozilu preživimo približno 93 odstotkov časa

– in to že po podatkih iz predkovid-ske dobe. Googlovi podatki kažejo, da so ljudje v letih 2020 in 2021 doma preživel, še več časa kot v preteklosti, predvidoma seveda zaradi ukrepov za zaježitev pandemije. Omenjena težnja se torej v krizi še stopnjuje. Drugi svetovni trend, ki se je v letih 2020 in 2021 še okrepil, je življenje

To prelomno obdobje lahko opišemo kot liminalni čas, torej prehod v novo obliko identitete in sobivanja.

pred zasloni. Odrasli so že leta 2018 in 2019 preživel, približno devet ur pred zasloni telefonov, tablic, računalnikov, televizorjev in drugih naprav, med popolnimi zaprtji (lockdowni) v času pandemije pa kar 13 ur dnevno. Tretji trend, na katerega moramo biti pozorni, ko razmišljamo o naši prihodnosti, pa je prehod od družbe tveganja, katere temelje smo postavili že v dvajsetem stoletju, k družbi nadzora. Omenjeno tveganje, ki je prepleteno z nadzorom, prispeva k temu, da je ljudi vse bolj strah zapustiti varno zavetje doma. Starši zato ne puščajo več otrok samih v šolo – ali pa jim izročijo pametne telefone, po katerih jih lahko pokličejo, če se znajdejo v težavah. Vse pogosteje jim tudi sledijo na daljavo s pomočjo aplikacije, ki deluje kot nekakšen digitalni električni pastir. Z njo lahko otroku namreč omejijo

Jagoda

Branko Završan, Jagoda

območje, v katerem se lahko giblje; če prestopi nevidno črto, ki je, denimo, 500 metrov od domače hiše, prejmejo starši potisno sporočilo in nemudoma pokličejo potomca ter ga preusmerijo domov, na varno. Tako nastajajo, če malce posplošimo, državljanji na daljinsko upravljanje.

Iz navedenih trendov je verjetno razvidno, da v liminalnem medčasu nastaja distopična prihodnost, v kateri bomo živeli med štirimi stenami, pred zasloni in pod tehnološkim nadzorom, naša dejanja pa bodo usmerjali drugi. Seveda pa to ni edina pot v prihodnost. O tem, kakšno družbo bomo oblikovali v medčasu, se lahko še vedno odločimo sami. Morda lahko v prelomnem času nastane složnejša in enakopravnejša družba, v kateri bodo ljudje bolj pripravljeni na preizkušnje, ki nas čakajo. Morda.

Liminalna kriza med štirimi stenami

Kriza, ki se odraža v medčasu, ne zaznamuje le širše skupnosti in globalne družbe, temveč pomembno vpliva na človeka in njegova razmerja z bližnjimi. Pod drobnogled je dva takšna posameznika, moškega in žensko, postavil Goran Vojnović v dramskem delu *14 dni*. V njem opiše tegobe, s katerimi se soočata zakonca, ki sta bila dolgo časa dobesedno v fazi separacije. Živela sta namreč drug brez drugega ter drug mimo drugega, in to precej uspešno. On je znan gledališki režiser, ki se je proslavil na mednarodnih

odrih, ona pa univerzitetna profesorica in znanstvenica, ki se ji odpirajo možnosti za delo na uglednih tujih institucijah. Zaradi virusa SARS-CoV-2, ki se razširi po svetu, se ta dva človeka, ki sta se prej dolgo uspešno izogibala stikom in pogovoru, nenadejano znajdeta skupaj, drug ob drugem, in si med štirinajstnevno karanteno

Tudi epidemije kuge v srednjem in novem veku so temeljito preobrazile svet in celo prispevale h koncu fevdalizma.

delita tistih nekaj kvadratnih metrov stanovanja. Informacije od zunaj sprejemata po napravah, na primer po radiu, ki vsak dan poroča o številu obolelih za covidom-19 in smrtnih žrtvah, ter po spletu, kjer se jima tu in tam oglasi hči, ki si ju želi videti, kot pravi, »oba naenkrat«.

Kmalu se izkaže, da je za njuno zvezo ključnih teh štirinajst dni. V osami se namreč hitro vidi, kaj je ostalo od njenega partnerstva, ki je v bistvu začelo razpadati že dolgo prej. Med štirimi stenami se spet razgalita drug pred drugim, in to tako dobesedno kot v metaforičnem smislu. »A veš, ko zdaj vsi govorijo, da je epidemija ogolila naše življenje do kosti, da je odstranila navlako in je ostalo samo bistveno?« ga ona vpraša v nekem prizoru. In dejansko se v liminalnosti medčasa, ko padejo maske,

zgodí točno to. Njuna zveza razpade na prafaktorje in se začne sestavljati na nov, nepričakovan način.

Ljubezen v času karantene

V podobni situaciji kot osrednja lika Vojnovičevega dramskega dela se je med pandemijo covid-19 znašalo milijone družin in parov po svetu, ki so po svoje reševali zadrege in dileme z ljubeznijo in partnerstvom. Priznam, tudi midva z ženo sva bila na preizkušnji že med prvim popolnim zaprtjem, spomladi 2020. Takrat sem redno pisal spletni dnevnik, ki je kasneje izšel v knjižni obliki z naslovom *Antropologija med štirimi stenami*. Ko sem med pripravo tega teksta polistal po njem, sem naletel na odstavek, ki je nastal na devetnajsti dan samoosamitve, v kateri sem se znašel na nekaj več kot osemdesetih kvadratnih metrih stanovanja, in sicer v družbi žene, s katero sem si nenadoma delil tako službeni kot prosti čas, in otrok, ki so se šolali na daljavo. »Kaj torej storiti z ljubeznijo v času karantene?« sem se vprašal v takratnem zapisu. »Osebo mi najbolj pomaga misel,« sem odgovoril sam sebi, »da nama z ženo ta hip gotovo ni najhujše. Zamišljam si lahko namreč vse mogoče situacije, zabavne in grozljive, ki so bistveno bednejše od naše. Predstavljam si, da je po svetu ogromno ljudi, ki so obtičali v štiriindvajseturnem ujetništvu s človekom, ki jim gre neskončno na živce. Gotovo jih je vmes tudi

veliko, ki so v stiski, ker že devetnajsti dan ne morejo videti ljubimca ali ljubice. Marsikdo, ki si še ni ustvaril skupnega gospodinjstva, je zaradi novih vladnih odlokov ločen od svoje ljubezni, ki je morda pravkar vzplamtel in bo v mesecu, dveh brez fizičnega stika zamrla. Variant na temo je ogromno, rešitev zadreg pa ver-

Zgodovina je sestavljena iz dolgih obdobij dolgčasa in kratkih obdobij groze.

jetno tudi, saj ljubezen, kot pravijo, nima meja, sovraštvo do bližnjega pa verjetno tudi ne.«

In prav ta mešanica ljubezni in sovraštva je tisto, kar doživljata glavni osebi drame *14 dni*. Bistveno za prehod k inkorporaciji, ki po Arnoldu van Gennepu sledi liminalni fazi, pa je, da so čustva vsaj vpletena, pa kakršna koli že. Podobno kot v črni komediji *Vojna zakoncev Rose* iz leta 1989, ki se konča s simboličnim stiskom roke dveh posameznikov, ki sta se v ločitvenem procesu vzajemno uničila in potolkla do smrti, se tudi v Vojnovičevi drami vse do konca prepletata mržnja in ljubezen, otopelost in strast. In vse do konca ni jasno, skozi katera vrata bo par izstopil, kateri prag bo prečkal, kaj novega bo v liminalni fazi nastalo iz njune zveze. Kljub temu pa gledalec, ki se občasno počuti kot radovedni vsiljivec, ki skozi ključavnico

kuka v zasebnost, hitro ugotovi, da v tem razmeroma kratkem obdobju, ko sta Ona in On izolirana od sveta in prisiljena biti skupaj, nastaja nekaj novega.

Konec groznega obdobja?

»Zgodovina je sestavljena iz dolgih obdobij dolgčasa in kratkih obdobij groze,« je nekoč pripomnil britanski geolog Derek V. Ager in pri tem priredil izrek o vojni, ki ga sicer pripisujejo različnim državnikom in znanim osebnostim. Podobno bomo verjetno nekoč gledali na kovidski čas, torej razmeroma kratko obdobje groze, ki je zasekalo v siceršnji dolgčas človeške zgodovine.

Obstaja še druga možnost. Morda se bomo čez dvajset, trideset let spominjali pandemije kot tistega romantičnega obdobja, ko smo končno imeli priložnost preživeti nekaj tednov z najbližjimi in jih spoznati v kritičnih okoliščinah. Lahko da se bomo takrat že smejali lastnim neumnostim in strahovom ter ugotovili, da je bila pandemija izkušnja, ki nas je zblížala med štirimi stenami in nas znova povezala tudi na svetovni ravni, saj smo prestali intersubjektivno izkušnjo, ki smo jo doživeli vsak po svoje in hkrati skupaj. Morda se bomo v tem prelomnem času privadili reševati skupne probleme, ki nas na planetu še čakajo, od podnebnih sprememb in težav s kopičenjem odpadkov do finančne krize, ki bo prej ali slej spet udarila.

Morda bo to medčasje, ki se bo – iskreno upam – kmalu izteklo, za našo generacijo podobno pomembno in prelomno, kot je bila za mojo teto druga svetovna vojna. In morda bomo še dolgo pripovedovali zgodbe o tem, kako smo preživeli medčasje, ko smo bili skupaj, pa čeprav na daljavo. Morda. Odločitev o tem, kakšna družba bo nastala v ključnih štirinajstih dneh, ki so se raztegnili v dve leti, je še vedno naša.

Dr. Dan Podjed je antropolog, znanstveni sodelavec Inštituta za slovensko narodopisje ZRC SAZU in izredni profesor na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani.

Branko Završan, Jagoda

Branko Završan, Jagoda

Maja Rus Makovec 14 DNI – PSIHIATRIČNE IN DRUŽINSKO- TERAPEVTSKE REFLEKSIJE

Večina ljudi ve, da se ob doživljanju ogroženosti odzovemo z reakcijo »boj ali beg«. Toda evolucija pozna še dva druga načina. Lahko »zamrznemo« in se vdamo, ko ugotovimo, da nimamo ne moči ne priložnosti za rešitev. To stanje je bližnja metafora depresije. Višji sesalci pa poznajo tudi strategijo »poveži se in si pomagaj«. Ker smo ljudje višje razvita bitja, naj bi bili zmožni (samo)refleksije. Ker imamo oblikovane socialne možgane, da se lahko medsebojno povežemo, imamo potencial za empatijo, sočutje in s tem za altruizem oziroma solidarnost. Antropološka dilema, ali je bolj preživetveno za človeško skupnost, da odloča darvinistični način preživetja močnejšega (oziroma brezobzirnejšega), ali da ljudje sodelujejo, je v strokovnih krogih že razrešena. Človeštvu uspeva bolje, če ljudje sodelujejo, posebej v ogrožujočih okoliščinah.

Vemo, da povzročitelji stresa, ki se generirajo zunaj nadzora posameznika (nezaposlenost, materialna stiska, naravne nesreče, hud javnozdravstveni problem ipd.), lahko močno okrepijo vse potencialne ranljivosti in disfunkcionalnosti v posamezniku in družinskih odnosih, ki bi jih morda ti ljudje brez dodatnega zunanje povzročitelja stresa še nekako uravnavali. Nasprotno se družine, ki so varno navezane in funkcionalne, izkažejo za boljše amortizerje zunanjih neugodnih okoliščin. Doživljanje ogroženosti

pri nekaterih odnosih lahko vzbudi več psihološke odpornosti in vzgib po večji povezanosti.

V hudih stresnih razmerah je lažje, če imamo pri obvladovanju položaja neko vrsto aktivne vloge. Aktivna, smiselna vloga je pomembna preventiva pred razvojem dolgoročnega posttravmatskega stresa.

Človeštvu uspeva bolje, če ljudje sodelujejo, posebej v ogrožujočih okoliščinah.

Aktivno spoprijemanje s stresom ne pomeni le, da nekaj konkretno naredimo, ampak tudi to, da čustveno zdržimo, toleriramo težke razmere. »Zdržati« ne pomeni biti brez simptomov duševnega trpljenja, ampak ga prepoznavati, si poskusiti pomagati in ne izvajati destruktivnega vedenja. Zaradi svojega duševnega neudobja torej nismo brezobzirni in se ne znašamo nad bližnjimi. Posebej pomaga čustveno zdržati, če lahko skonstruiramo smisel skupaj s tistimi ljudmi, ki so z nami v pomembnih vezeh. Konstrukt smisla (na primer, da s toleriranjem svoje frustracije pomagamo ohranjati svojo funkcionalnost, funkcionalnost svojih bližnjih in da z odrekanjem aktivno prispevamo k obvladovanju epidemije, da smo s tem na solidarnostni, altruistični plati človeštva; da s tem vedenjem potrjujemo svojo osebnostno zrelost, ki za svojo držo ne potrebuje zunanje

gratifikacije) je za duševno odpornost ob težkih okoliščinah po kliničnih izkušnjah enako pomemben kot druge vedenjsko-kognitivne strategije (kamor sodi tudi urejanje življenjskega sloga oz. vsakdanjika). Lastno počutje lahko delno uravnavamo z varovalnimi elementi (počitek, telesna vadba, samopomirjanje, povezovanje z bližnjimi). Ti nasveti lahko delujejo banalno, imajo pa izrazit vpliv na izkušnjo toleriranja strahu in anksioznosti (pa še dejansko pomembno fiziološko vplivajo na samopomiritev). Konstrukt smisla in dnevne strukture nam dajejo občutek večjega nadzora nad položajem, nad katerim nimamo globalnega nadzora. Starejša kolegica, ki je sodelovala v projektih psihosocialne pomoči otrokom s skrajnimi travmatskimi izkušnjami vojne in hude revščine, je poudarjala, da so najprej organizirali dnevno šolo, učenje.

Oblikovanje smisla pomeni tudi, da zmoremo vzdrževati t. i. pozitivni afekt. Ta se ne kaže le v humorju in optimizmu, saj včasih zaradi teže položaja tega ni mogoče doživljati. Temveč sodi k pozitivnemu afektu tudi zavzetost, da nam je mar in da smo povezovalni. Ljudje, pri katerih je pozitiven afekt del njihovega osebnostnega sloga, prav tako lahko izkušajo epizode resne depresije in anksioznosti, vendar imajo dobro prognozo za regeneracijo oziroma veliko boljše od ljudi, ki imajo lahko blažjo depresijo, ne pa dovolj sočasnega pozitivnega afekta. Skratka,

ljudje, ki zmorejo vzpostavljati poln odnos z drugimi ljudmi, so bolj zaščiteni pred oslABLJENO ZMOGLJIVOSTJO in so v večjo podporo drugim.

Globalni kazalci odziva na epidemijo glede duševnega zdravja so pokazali, da se je pomembno dvignila pojavnost depresivnih in anksioznih stanj, ki so bila že pred epidemijo

Starejša generacija je v epidemiji življenjsko ogrožena, psihosocialno oziroma razvojno gledano pa otroci in mladostniki.

med največjimi bremenimi boleznimi. Pomemben dvig teh motenj je bil zaznan pri moških in ženskah, relativno pa je pri ženskah še večji kot pri moških in pri mlajši generaciji višji kot pri starejših. Starejša generacija je v epidemiji posebej življenjsko ogrožena, psihosocialno oziroma razvojno gledano pa otroci in mladostniki, posebej, če okoli sebe nimajo zrelih in zavzetih skrbnikov, ki bi pomagali amortizirati stresorje epidemije.

Epidemijo doživljamo zelo heterogeno. Nekateri ljudje izkušajo hude stresorje in travmatske izgube, drugi relativno majhne ovire pri načinu življenja, ki jih lahko doživljajo kot hudo prikrajšanje, tretji pa navajajo celo prijetno izkušnjo zmanjšanja preteklih obveznosti in hitenja (kot so poročali v nizozemskem delu epidemiološke študije pri ljudeh, ki so imeli dovolj

Branko Završan

materialne varnosti in funkcionalne odnose z bližnjimi). Kako spodbuditi solidarnost med tako različnimi izkušnjami? Pravzaprav niti ni tako težko, če se naslonimo na človekov imanentni potencial za odnos, posebej, kadar nekdo trpi, kar nam omogoča empatija (zmožnost prepoznati čustveno trpljenje drugega človeka, znati se postaviti v njegovo perspektivo in biti dobronameren do njega). Nekateri ljudje imajo naravno več zmožnosti za empatijo kot drugi, vendar je možno empatijo spodbujati in razvijati, vsaj na kognitivni ravni (»postaviti se v čevlje drugega«).

Empatija ne pomeni potuhe (kar kaže, da simpatiziramo ali se identificiramo), ali tega, da drugi ljudje delajo z nami, kar hočejo (takrat smo mazohistični), ampak da prepoznavamo, da je nekomu nekaj težko tudi takrat, ko drugim in nam ni.

Tamara in Bojan iz Vojnovičeve igre *14 dni* (kot terapevtka lažje razmišljam o njiu z imenom, ker tako lažje pomirim dejstvo, da me kar nekoliko iritirata s svojimi prepričanji in odzivi) imata delo, ki ju veseli in zanima, glede tega sta se lahko polno uveljavila. Videti je, da sta imela posebno srečo, da se njunih zmožnosti ni omejevalo. Hči je očitno zdrava, živi in dela v Londonu ter ju ima dovolj rada, da se občasno slišijo. Sta premožna, vsaj za slovensko okolje. Imata očitno dobro urejene stanovanjske razmere v Ljubljani in vikend v Kranjski Gori. Toliko dobrega imata v življenju,

da smo lahko kar prehitro pre malo empatični do njiu. Kje je njuna težava? Bojan zelo težko psihično tolerira zanj vsiljeno omejevanje svobode, kot jo on definira, potreboval je psihiatrično pomoč ob panični anksioznosti. Tamari se je razdrla lju-bezenska zveza. Predvsem pa nimata varnega navezovalnega odnosa.

Epidemija sitno stopi v njuno življenje, prepreči vsaj začasno (se pa ne da vedeti, ali le začasno) njune običajne strategije, da se izogneta drug drugemu. Da, tudi strah ju je, da ne bi zbolela in drug drugega

Nekateri ljudje imajo naravno več zmožnosti za empatijo kot drugi, vendar je možno empatijo spodbujati in razvijati.

okužila. Vendar je še najbolj v ospredju odpor proti odvzeti svobodi vedenja, kot sta si ga izoblikovala, in negotovo tipanje, kako naj se od nosno umestita v času karantene. Toliko opravkov imata z uravnavanjem svojega odnosa, da se čustveno ne povežeta s poročanjem o epidemiji in ne zmoreta zrelativizirati svojega doživljanja prikrajšanja zaradi karantene oz. epidemije. Tamara pokaže nekaj več zrelosti glede sprejemanja meja kot Bojan, ki ima visoko čustveno reaktanco (intenziteta čustvenega odziva, če doživljamo, da nam je odvzeta svoboda vedenjske izbire).

Osnovno vprašanje je, zakaj vendar sta ta dva človeka še poročena? Kaj ju veže? Zakaj energije, ki jo vlagata v skrbni življenjski mimohod, ne usmerita v zblíževanje? Potencial vsekakor obstaja, ni pa izrabljen oziroma sta ga do zdaj celo zametovala. Nakazujeta možnost primarnega dobrega spolno-erotičnega ujemanja, čeprav Tamara odreagira tudi z epizodo visceralnega odpora do Bojana, a jo tudi preseže. Medsebojno nista sovražna, kvečjemu občasno posmehljiva. Ob redkem izkazovanju svoje ranljivosti sta celo sočutna drug do drugega. Njuno navezanost lahko označimo kot izogibalno-ambivalentno, ki potrebuje distanco, ne želi pa polne separacije. To sta človeka, ki imata potencial za bližnji odnos, pa se ne potrudita ne za zblížanje ne za razhod. Morda iritirata ravno s tem, da se odrekata odnosni pristnosti in se ob koncu karantene, čeprav v naklonjeno-spravljivem, a nezavezujočem tonu, vendarle pripravljata na ponovno vzpostavitev svojega prejšnjega življenjskega sloga. Krizne razmere, ki so ju postavile za zaprta vrata, sta malce, a ne dovolj izkoristila za vnos večje spremembe. Morda bi moral biti skupaj dlje časa? Neredko se lahko partnerski odnosi popravijo le tako, da si par za dolgo obdobje simbolno zapre vrata za druge izhode, pobege. Intimna bližina pomeni tako določene odpovedi drugim gratifikacijam kot zaupanje, ki prenese strah

pred izgubo avtonomnosti. Take paradigmatične spremembe odnosa Tamara in Bojan zdaj še ne zmoreta, pa bi bila v pomoč tako pri njenem navezovanju kot pri spoprijemanju z epidemijo. Veliko hrupa ali drame za nič spremembe – za zdaj.

Tamarina in Bojanova zgodba ne hote usmeri pozornost tudi na odziv prebivalcev Slovenije na epidemijo, ki kaže manj zrelega in solidarnostnega vedenja v primerjavi s prebivalci mnogih drugih držav. Kar bega, je solidarnostni potencial, ki zagotovo obstaja, a se nekako ne uveljavi dovolj. Slovenija je polna prostovoljnih gasilcev, pomoči v gorah, obstaja delujoče javno zdravstvo itd. Morda prebivalci Slovenije lažje pomagajo z neko neposredno akcijo, kot se zmorejo samoobvladati/odpovedati nekemu ugodju. Ne zdi se ne prav ne zdravo, da privolimo v nemoč vnosa spremembe, ker bi izbrali depresijo – izgubo upanja kot sprejemljivo stanje družbe. Čeprav je egocentri zem trd oreh, je empatijo in človeški odnos vsekakor možno razvijati, vendar se to ne zgodi samo od sebe, brez spodbude in usmerjanja.

Dr. Maja Rus Makovec je specialistka psihiatrije, sistemska družinska terapevtka in izredna profesorica na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani.

Branko Završan, Jagoda

Branko Završan, Jagoda

Goran Vojnović

14 DNI

navadna drama o nenavadnih časih

Jagoda, Branko Završan

Najbrž ne bomo nikoli povsem natančno vedeli, zakaj nam je šlo v epidemiji virusa SARS-CoV-2 tako slabo in zakaj je ravno v Sloveniji za posledicami covid-19 umrl malodane največji odstotek ljudi na svetu. Morda nismo dovolj zaupali vladi oziroma je bila vlada premalo zaupanja vredna. Morda nismo dovolj zaupali strokovnjakom ali pa ti niso bili na ravni zgodovinske preizkušnje. Morda smo imeli že od začetka napačno strategijo boja proti virusu, morda smo imeli le smolo.

Morda pa se odgovor skriva v raziskavi iz davnega leta 2004, ko se je s trditvijo »Za družbo bi bilo bolje, če bi vsak poskrbel samo zase« strinjalo kar 57 odstotkov Slovencev. S to trditvijo se je takrat, za primerjavo, strinjalo 1,4 odstotka Švedov in 6 odstotkov Nemcev. Ja, morda smo preprosto bolj sebični in bolj vase zagledani od drugih, morda manj kot drugi razmišljamo o potrebah drugih in o tem, kako naša dejanja vplivajo na ljudi, s katerimi živimo.

Ona in On sta lahko le ona in on, lahko pa sta tudi Tamara in Bojan. Stara sta približno petdeset let, lahko tudi malenkost manj, uspešna vsak na svojem področju. On je mednarodno uveljavljen gledališki režiser, ona profesorica komunikologije na Fakulteti za družbene vede, mednarodno priznana znanstvenica. Njuna hčerka Janja je odrasla ženska, ki živi v Londonu, kjer je doštudirala oblikovanje. Zadnjih deset let so tako bolj ali manj preživeli vsak v svojem svetu oziroma so vsak po svoje krožili po svetu, zato jih je epidemija ujela nepripravljene.

Torek – 1. dan

Radio: V ponedeljek je bilo ob 1763 opravljenih testih potrjenih 121 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi že 200 ljudi, od tega 28 na intenzivni negi. V ponedeljek je umrlo 6 ljudi. Vladni govorec je ob tem izjavil, da bo vlada na četrtekovi seji razpravljala tudi o tem, ali bi veljalo gibanje ljudi omejiti na največ petsto metrov oddaljenosti od doma, ob čemer je izrazil dvom, da bi lahko vlada odločitev o tem sprejela že ta teden.

Ona stoji na vratih. Pripravlja se na odhod ven. Lepo je oblečena. Popravi si pričesko. A nenedoma se vrata odprejo in v hišo vstopi On. Ona je presenečena, saj ga ni pričakovala. V bistvu je kar šokirana.

Ona Kaj pa ti tukaj?
On Po ključe sem prišel.
Ona Kakšne ključe?
On Od Kranjske.
Ona Zakaj?
On Ti naši bedaki so mi izdali odločbo o karanteni. Za štirinajst dni moram v samoizolacijo.

Ona najde ključe in mu jih izroči.

Ona Izvoli.
On Hvala. Daj mi še ključe od clia.

Ona pobrska še za ključiči od avta in mu jih da.

On Hvala. Nič ... najbolje, da kar grem ... ker sem nevaren za ...

On krene proti avtu, a se obrne.

On Mislim, ne moreš verjet. Moj negativen test je bil dva dni prestar. Tri tedne sem bil zaprt v stanovanje. Cela Poljska je zaprta, ampak to njih nič ne briga. Debili. Jaz ogrožam nacionalno varnost.

Gledata se. On kot da čaka, da mu Ona reče, naj ostane. Ona pa čaka, da On gre.

On Nič, grem.

Ne gre. Nato vseeno gre.

Ona Ampak saj ne moreš v Kranjsko.
On Zakaj pa ne?
Ona Ker je v drugi občini.
On Hočeš reč, da so se Gorenjci odcepili?
Ona Ne smeš v drugo občino.
On Zakaj ne?
Ona Tega nobeden ne ve.
On Ma briga me. Če me kurci policijski ustavijo, bom začel kašljat vanje.
Ona Prijavili te bojo.
On Kdo me bo prijavil?
Ona Sosedje v Kranjski.
On Daj no. Z vsemi sosedi smo d best fren-di, valjda me ne bojo ...
Ona Verbiči te bojo prijavili. Pa Zvone.
On No ja, oni mogoče res, samo ...
Ona Pa Manca. Pa Stanovniki pa ...
On O, pizda!
Ona Žele te bo tudi prijavil. Pa Vrbnjaki. Taster Lotrič tudi. Pa Brane po mojem tudu.
On Ja, saj štekam! Vsi me bojo prijavili, pizde gorenjske.
Ona Nima smisla, da greš.
On Kam pa naj grem? Doma ne morem bit, hoteli so zaprti ...

On spet čaka, da ga Ona povabi noter, Ona čaka, da najde drugo rešitev.

On Tebe tudi ne morem ogrožat ...
Ona Zakaj bi mene ogrožal?
On Mislim, saj sem bil tri tedne zaprt v stanovanje, ampak ... saj veš ...
Ona Kaj? Si bil zaprt ali nisi bil?
On Ampak res, kake pizde so ti Gorenjci!
Ona Kaj boš zdaj?
On Ne vem ... Mislim, saj veš, kako je ... Lahko se ti paziš, samo ne moreš bit pa ziher, da se nisi kje okužil ... Vsa ta letališča pa letala pa taksiji ...
Ona Če si imel masko gor pa si si umival roke pa ...
On Sem imel masko ja ... mislim, imel sem jo gor, samo ...
Ona Kaj?
On Saj veš, kako je ...
Ona Če si imel masko stalno gor na letalu pa v taksiju pa če se na Poljskem res nisi družil z nikomer ...
On Veš kaj? Ne bojo mene ti kurci gorenjski jebali! Jaz grem na svoj vikend!
Ona Prav.

On že krene proti avtu. Ona ne ve, kaj naj stori.

Ona Ampak te bodo prijavili.
On Naj me prijavijo, kurbe. Raje ogrožam nacionalno varnost kot pa tebe.
Ona No, ja, če si bil tri tedne zaprt v stanovanje ...
On Ja, ampak če bom jaz tukaj v karanteni, boš morala bit tudi ti, a ni tako? Če gremo strogo po pravilih.
Ona Ja, pravila so res taka.
On In štirinajst dni je dolga.

On bi rad v hišo, a Ona okleva.

Ona Ja. Dva tedna je to.
On Mislim, ni fora v teh štirinajstih dneh, samo res te nočem okužit. Nočem niti razmišljat o tem, da te lahko okužim. Ali pa da ti lahko okužiš mene. Mislim, nočem ...
Ona Kako to misliš, da jaz okužim tebe?
On Saj pravim, nočem razmišljat o tem pa se spraševat, kje si bila ti zadnjih deset dni pa s kom si se družila ...
Ona Kaj bi rad s tem povedal?
On Nič ne bi rad povedal. Pravim samo, da sva oba na istem. Da ti mene enako ogrožáš kot jaz tebe.
Ona Čakaj, čakaj ... Ti si prišel iz Poljske, ti si se peljal z letalom pa s taksiji pa ...
On Ti si bila pa ta čas v Sloveniji, kjer nihče ne spoštuje ukrepov in se vsi družijo in vsi hodijo v službe in nosijo maske pod nosom in čez vikende žurajo v zidanicah ...
Ona Poljaki so pa vsi doma, a ne? Že od marca ni niti en Poljak stopil iz stanovanja!
On Daj povej. A si se v zadnjih desetih dneh družila s kom brez maske v zaprtem prostoru?
Ona Kaj me zaslíšuješ! Tebi so izdali odločbo o karanteni, ne meni!
On Da ali ne?
Ona Mogoče je pa res bolje, da greš v Kranjsko!
On Ja, mogoče pa res.

On se odpravi proti avtu, a ga Ona ustavi.

Ona Samo kazni res niso majhne. Pa Ljubljancanu jih bojo z veseljem napisali.
On Pizde gorenjske!
Ona Ja ...
On Kaj potem?

GLEDALIŠČE CELJE

Ona (*nenavdušeno*) Je, kar je.
On Potem se pa lahko objameva.
Ona Ja ... Najbrž se lahko ...
On Ali ne?
Ona Ne vem, kakor hočeš.
On Mislim, saj nisva rizična skupina. Tudi če se nalezeva, ne bo krize.
Ona Ja ... Mislim ...
On Kaj?
Ona Samo so res pizde ti Gorenjci!
On Ma še hujši kurci so od Hrvatov.
Ona Kaj potem?
On Ja, nič. Jaz najbrž nisem okužen pa ti tudi ne.

Objameta se.

Ona Dobrodošel doma.
On Hvala.
Ona Zakaj si pa sploh prišel?
On Predstavo so prestavili na pomlad. Na Poljskem je pa vse zaprto, samo še trgovine ... Pa res nisem mogel ostat tam. Zraven bolnice sem živel in neprestano so tulile sirene ... v sosednjem stanovanju sta pa dva študenta po cele dneve ... Mislim, ti mladi, njim se res jebe ... za vse se jim jebe ... Tako sebični so ...
Ona Ja ...
On A si se ti kam odpravljala?
Ona Ne, zakaj?
On Tako mi zgledaš.
Ona A, ne ... Ravno prišla sem.
On Kje pa si bila?
Ona Malo ... zunaj. Na sprehodu.
On Na sprehodu?
Ona Samo res, zakaj mi nisi javil, da prideš?
On Saj nisem mislil ... Ampak potem pa tiste sirene pa tista dva študenta in saj veš ...

Skupaj vstopita v dnevno sobo.

On A si sama?
Ona Kako to misliš, če sem sama? Koga naj bi pa imela tukaj?
On Tam res nisem mogel ostat. Tukaj greš lahko vsaj na sprehod, tam pa ...
Ona Od kdaj pa ti hodiš na sprehode?
On Govorim o občutku. Občutku, da greš lahko ven, na zrak ...
Ona Kaj je? Kaj me tako gledaš?
On Ne vem.
Ona Ja, pobarvala sem se.
On A ja.

31

Ona Nisi dojel.
On Zakaj pa si se pobarvala?
Ona Pač sem se pobarvala.
On Od kdaj se pa ti barvaš?
Ona Ne morem verjet, da nisi opazil.
On Saj sem.
Ona Ja, seveda si. A boš kavo?
On Ja, prosim.
Ona Kakšno pa piješ?
On Črno. Brez vsega. Vedno sem pil črno brez vsega.
Ona Pozabila sem.
On Ti pa sploh nisi pila kave.
Ona Zdaj jo pijem. Z mlekom.

Ona odide v kuhinjo kuhat kavo, On v kopalnico. Ko stopi v kopalnico, se vidi, da je bolj raztresen, kot je želel pokazati, da se je pred njo pretvarjal, da je miren. Povleče iz žepa tablete in vzame dve. Tablet ima več vrst in roke se mu tresejo, vidno je živčen. Globoko diha, nato se umije z mrzlo vodo, da bi se umiril. Medtem Ona pokliče nekoga po telefonu in govori tako, da je On ne bi slišal.

Ona Poslušaj ... Ne bom mogla prit ... Mož je prišel. Kar pojavil se je na vratih. ... Ja, pizda, kar pojavil se je! ... Moral bi bit na Poljskem še dva meseca. Predstavo so mu odpovedali in zdaj je tukaj ... Kako naj ga pošljem nazaj na Poljsko?! Še v Kranjsko ga ne morem poslat, pizda! ... Ne, nima ljubi-ce v naši občini. ... Ker ga ni nikoli doma, eto kako vem! ... Daj, se slišiva potem, prav? ...

On pride v dnevno sobo in se uleže na kavč. Ona prinese kavo.

On Kaj novega v službi?
Ona Ne. Vse po starem ... Mislim ... Razen tega, da smo morali odpovedat konferenco ...
On Konferenco?
Ona Mojo konferenco. V Ljubljani. S katero se ukvarjam že celo leto. Pa za katero mi je uspelo dobit Jonasa Baumanna pa razložit moronom na faksu, da mu moramo plačat biznis class, ker se Jonas Baumann ne vozi v ekonomskem razredu ... Ampak to je bilo njim kot bi jim razlagala, da bi rada imela Nicka Cava na zakuski ... Ker ti ljudje itak nimajo pojma, kdo je ta Baumann, njim je to samo strošek, ki ga ne znajo opravičit ... Ker je njim vseeno, če imajo na konferenci

14 DNI

30

Jonasa Baumanna ali pa Toneta iz Mozirja ... Samo da je ... Da je kljukica ... Konferenca je bila. Kljukica ... Nekdo je predaval. Kljukica ... Čistilka je počistila za njimi. Kljukica ... Sploh nisem upala vprašat, če bi lahko Jonasa peljala v Hišo Franko, sem si rekla, da bom to sama plačala ... Ampak zdaj bo itak vse onlajn ...

Ona šele zdaj opazi, da je On zaspal. Gre do njega in mu dvigne noge na kavč. Pokrije ga.

Sreda – 2. dan

Radio: V torek je bilo ob 5829 opravljenih testih potrjenih 1643 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1411 ljudi, od tega 168 na intenzivni negi. Umrlo je 45 ljudi. Vlada naj bi jutri na seji razpravljala tudi o tem, da bi kazni za nenošenje mask v zaprtih prostorih razširili tudi na tiste, ki maske nosijo nepravilno oziroma nosijo neprimerne maske. Potrdili naj bi še ukrep o prepovedi zbiranja na javnih krajih. Tako bo z začetkom naslednjega tedna veljalo, da je vsako zbiranje deset ali več ljudi, oziroma zadrževanje teh ljudi na javnem prostoru, ki traja več kot pet minut, kaznivo.

On se zbudi na kavču. Ona sedi poleg njega in gleda televizor.

Ona Šestnajst ur si spal.

On Ja?

Ona Razlagala sem ti o konferenci in si zaspal.

On Oprosti. Pomešal sem ... Mislim, utrujen sem bil. Celo noč sem potoval ...

Ona Saj te ni moje delo nikoli zanimalo, zakaj bi te začelo zdaj.

On Kaj pa gledaš?

Ona Babylon Berlin. Lahko gledava skupaj.

On Bi rada, da skupaj sediva na kavču in gledava televizijo?

Ona Kaj pa misliš, da zdaj ljudje delajo?

On Hočeš reč, da so ljudje takšni, kot so bili naši starci?

Ona Nadaljevank ne gledajo starci, ampak jih gleda mularija.

On Kaj pa delajo starci?

Ona Na respiratorjih so.

On O čem pa je ta tvoja nadaljevanka?

Ona O Nemčiji pred drugo svetovno vojno.

On Če te zanima, kako se ljudem počasi zmeša, lahko gledaš poročila.

Ona Kaj pa bi ti gledal?

On Nič ne bi gledal.

Ona Kaj pa bi?

On Pojma nimam. Zadnjih štirinajst dni mi je bilo jasno samo to, da moram prit sem. In zdaj sem tu in ... Ne vem ...

Ona Si v redu?

On Sem. Najbrž. V redu sem. Kaj pa vem.

Moram bit v redu. Glede na vse. Mislim, ja. Še kar. Saj veš.

Ona V kurcu si. Ampak saj smo vsi, a nismo?

On Ma ne, samo ene par dni nazaj sem sanjal, da sem sedel na bralni vaji, vsi igralci so zbrani pa prav zadovoljen sem, dobro sem jih zasedel, in že vidim, da bo super predstava, nato pa naenkrat dojamem, da nihče ne nosi maske, da sedimo vsi drug zraven drugega pa da se jaz skorajda dotikam Florencie in me je zagrabila panika, da se bom okužil ... V snu me je zagrabila panika ...

Ona Saj si bil vedno hipohonder. Hipohondrija je v osnovi itak teater, tako da ...

On Ne more me bit strah gripe!

Ona Očitno te je strah, če sanjaš te stvari.

On Samo moja podzavest se odziva na to kolektivno psihozo.

Ona A ne moreš priznat, da te je strah?

On Ni me strah.

Ona Prav, ni te strah.

On A tebe je strah?

Ona Ja, me je.

On Zakaj? Saj nisi rizična skupina.

Ona Kako ti veš, da jaz nisem rizična skupina! Pač me je strah. Zase pa za mamó ...

On A se bojiš, da bo tudi to preživela?

Ona Kakšne reve ste vi tipi, pizda! Vsak dan vas gledam! Vas, pogumne moške! Hodite naokrog brez mask pa se družite pa drug drugega trepljate po ramenih pa eden drugemu govorite, da je ta korona en pičkin dim, da to ni nič ... A vsi na polno presrani in nobeden nima niti toliko jajc, da bi si priznal, da to ni navadna gripa in da lahko umreš! Kaki revčki ste tipi, res!

On Ne pretiravaj! Govoriš, kot da bomo vsi umrli!

Ona Ne bomo vsi umrli, bomo pa ... Daj, raje glejva nadaljevanko, ker se bova sicer samo skregala.

On Saj sem ti rekel, da grem lahko v Kranjsko.

Ona Če ne moreva štirinajst dni zdržat skupaj, potem pa res ...

On Kaj?

Ona Nič. Tiho bodi in glej televizijo.

Četrtek – 3. dan

Radio: V sredo je bilo ob 7329 opravljenih testih potrjenih 2320 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi že 1300 ljudi, od tega 148 na intenzivni negi. Umrlo je 49 ljudi.

Vlada bo na današnji seji predvidoma potrdila tudi ukrep o prepovedi zbiranja na javnem kraju, ki pa ne bo, po protestih več športnih organizacij, veljal za vrhunske košarkarje, nogometaše, odbojkarje in hokejiste, ki bodo lahko na prostem še naprej izvajali skupinske treninge. Prav tako ukrep ne bo veljal za gradbene delavce na gradbiščih, ki bodo morali še naprej zgolj nositi maske in vzdrževati distanco.

Ona izvaja jogo. Pred njo je računalnik, na katerem je vaditeljica joge, ki kaže vaje. Ona jih ponavlja. Ko On vstopi v prostor, jo prestraši. Gol je.

Ona Pizda, si me prestrašil ...

On Dobro jutro.

Ona Pozabila sem, da si tukaj. Skoraj bi me kap.

On Oprosti.

Ona poskuša nadaljevati z jogo, a ne more, saj je On kar obstal ob njej.

Ona A boš kar stal tukaj?

On A je kaj narobe?

Ona Gol si in ...

On Gol spim, ja. Na Poljskem sem se navadil spat gol. Radiator v spalnici se je pokvaril in se ga ni dalo zapret in ... Če te moti, se lahko oblečem.

Ona Ne, ne moti me, nisem tega mislila ...

On Kaj pa?

Ona Mislim, ni se ti treba usest za mizo ali na kavč.

On Ne. Ne bom.

Ona Kaj pa boš?

On Ne vem, kaj bom. Ampak saj nič ne morem. Sedim lahko doma in čakam, da mine.

Ona Mislila sem, če boš kar stal tukaj?

On Aja, to ... Ne, se grem stuširat.

Ona Ja, pejt se stuširat, prosim.

On Je vse v redu?

Ona A se greš lahko stuširat, prosim?

On Ja, oprosti.

On odtava proti kopalnici.

Ona Levo.
On Kaj?
Ona Kopalnica je na levi.
On A ja. Hvala.
Ona Ni za kaj.

On že stopi v kopalnico, a se nato vrne do nje.

On Od kdaj pa ti izvajaš jogo?
Ona Pač izvajam jogo. Zaradi hrbta sem začela. A ne bi smela?
On Ni to. Samo čudno se mi zdi. Ti pa joga.
Ona Čudno? Ti stojiš gol sredi dnevne sobe!
On A tebe ne moti ta tišina?
Ona Kakšna tišina?
On Ta tišina. To, da ne slišiš mesta, prometa, ljudi ...
Ona Še vedno stojiš gol sredi dnevne sobe.
On A ti ni to malo srhljivo? Sama tišina in mir ... In potem še ti s tem ...
Ona A zdaj te še jaz motim?
On Ne, samo počutim se, kot bi bil na jebenem joga retreatu. Kar slišim glas guruja, ki mi šepeta, naj se sprostim pa zazrem sam vase ...
Ona A greš lahko ...?
On (oponaša glas guruja) Odmislimo podivjani svet in vzpostavimo stik z naravo in s samim sabo ...
Ona Jaz to delam, ker me boli hrbet ...
On (oponaša glas guruja) Samoizolacija je pot do samoizpolnitve. Epidemija je dar. Epidemija je možnost, da se posvetimo bistvenemu, da se vrnemo k sebi, da postanemo del narave ... (prebudi se iz zaigrane hipnoze) Lahko bi jih zadavil.
Ona Koga?
On To imam v sebi. Lahko bi jih celo malo mučil. A epidemija, da je dar, a? Pod vodo! Priložnost, da se vrnemo k bistvu? Pod vodo!
Ona Samo tišina je.
On Sovražim tišino. Tišina je le drugo ime za odsotnost življenja. Jaz pa imam rad življenje. Ker imam rad ljudi. Rad imam, če ljudje govorijo, če se smejejo, če kričijo ... To je bistvo življenja, ne pa tole! ... Mislim, ni to letelo nate ...
Ona Ti si še vedno ...
On Ja, vem. Saj grem.

Petek – 4. dan

Radio: V četrtek je bilo ob 6823 opravljenih testih potrjenih 2111 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi že 1305 ljudi, od tega 150 na intenzivni negi. Umrlo je 47 ljudi.

Od danes velja odlok o obvezni namestitvi razkužilnih sredstev v večstanovanjske stavbe. Direktor Nacionalnega inštituta za javno zdravje pa ob tem ljudem priporoča, naj razkužujejo tudi stopniščne ograje, kljuge vhodnih vrat in stikala v dvigalih.

Noč je. On spi, Ona pa ne. Nekaj časa se premetava, nato se vzravna in zbudi še njega.

Ona Ej!
On Ja?
Ona Ne morem spat, če si ti zraven.
On Kaj?
Ona Pejt v Janjino sobo.
On A smrčim?
Ona Ne.
On Zakaj pa potem?
Ona Zato ker ... Poglej, tri zjutraj je. Samo pejt v Janjino sobo, a prav?
On A sem preveč na sredini?
Ona Dihaš.
On A hočeš, da neham dihat?
Ona Ne, hočem, da greš v Janjino sobo.

On se dvigne in krene proti Janjini sobi.

On Upam, da tole sanjam.

On gre ven iz sobe, a kmalu pride nazaj.

Ona Kaj je?
On Ni posteljnine.
Ona Daj, ulezi se.
On Ne, bom že. Samo povšter vzamem.
Ona Daj, ulezi se, prosim. Saj bom zaspala.

On se uleže nazaj v posteljo.

On Bom probal tiše dihat.

Nekaj časa ležita v tišini.

Ona Oprosti. Navadila sem se živeti sama, samo to je.
On Nervozna si. Vsi smo nervozni.

GLEDALIŠČE CELJE

Ona Ja, moja podzavest se odziva na kolektivno psihozo.
On Morala bi nehat gledat poročila.
Ona Poglej, če hočeva, da bo tole delovalo ...
On Kaj tole?
Ona Midva skupaj v hiši.
On Mož pa žena sva.
Ona Ja, to je najin osnovni problem.
On Pa kaj bi ti rada? Da se zmeniva, kdo se bo zjutraj prvi tuširal?
Ona Predvsem to, kako se ne bova pobila.
On Kako?
Ona Tako, da se zmeniva za par pravil. Recimo, jaz imam rada tišino. Navadila sem se nanjo. Hrup me utruja. Tudi glasba me utruja. Ni važno, kakšna glasba je ...
On Prav, ne bom poslušal glasbe. Lahko zdaj zaspim?
Ona A tebe nič ne moti, kar jaz počnem?
On Moti me, če se ob treh zjutraj pogovarjaš z mano.
Ona Oprosti. Zaspi.

Nekaj časa ležita v tišini.

Ona A veš, kaj sem zadnjič razmišljala?
On Ne.
Ona Da so vsi najini prijatelji že ločeni. Nadja in Peter. Žiga in Špela. Dragan, Elma ... Samo midva sva še ostala.
On Ja.
Ona Zakaj se midva nisva ločila?
On Ker nisva bila tako pametna kot drugi.
Ona Saj sva imela tudi midva razloge za ločitev. Nič manjše kot oni ... Mislim, ne takih kot Nadja, recimo, ampak ...
On Spim.
Ona Po mojem dvajset let nazaj nobeden ne bi stavil na naju, da bova prav midva ostala skupaj.

Nekaj časa je tišina.

Ona Samo nama se ni dalo ločit. Mislim, najprej se nisva ločila zaradi Janje, potem pa ...
On Kaj?
Ona Potem se pa nisva mogla ločit, ker tebe nikoli ni bilo doma. Ker si bil ti več čas v Beogradu pa Podgorici pa Skopju. Še skregat se nisva uspela, kaj šele ločit.
On Ja.
Ona A se strinjaš?

On Ne.
Ona Kaj pa je potem?

On se dvigne.

On Midva se nisva ločila, ker jaz nisem pofukal tvoje najboljše prijateljice ...
Ona Simona ni bila Nadjina najboljša ...
On ... pa ker ti nisi na antidepressivih ...
Ona Špela je na antidepressivih, ker je Žiga ...
On ... pa ker jaz nisem ratal totalen kreten in vložil vseh prihrankov v bitcoine ...
Ona Dobro, tak kreten mogoče res ne, si pa ...
On ... pa ker ti nisi ratala guru ...
Ona Elma je vadteljica pilatesa ...
On ... pa ker si ti nisi pri petinštiridesetih zaželela bit bahrajnska princesa!
Ona A princesa si, če hočeš it enkrat na leto na smučanje pa v London v ...?
On Pač sva edina ostala normalna. Samo to je. A lahko zdaj spim?
Ona Ja. Lahko noč.

On se uleže nazaj.

Ona A veš kaj?
On Kaj?
Ona Nič. ... Pozabi. ... Zaspi.

Nekaj časa ležita v tišini. Poskušata zaspati.

On Mene mogoče ni bilo doma, ampak sem vedno vedel, da sem doma tukaj.
Ona A ja?
On Ja. To so drugi pozabili. Jaz pa ne. Jaz sem vedno vedel, da si ti moj dom.

Spet nekaj časa tišina.

Ona Nekaj ti moram povedat. ... Nekaj se je zgodilo. ... Me slišiš?

On ne odgovori.

Ona A spiš? A?

Sobota – 5. dan

Radio: V petek je bilo ob 6302 opravljenih testih potrjenih 1723 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1348 ljudi, od tega 158 na intenzivni negi. V petek je umrlo 41 ljudi.

Ob uvedbi policijske ure je vlada pozabila na človekove najboljše prijatelje, a so po opelu Društva ljubiteljev živali odlok popravili, tako da je zdaj lastnikom psov dovoljeno sprehajati svoje ljubljenske tudi po deveti uri zvečer. A to ne pomeni, da boste lahko s psom na vrvici odšli na nočni izlet, saj se boste lahko od svojega doma oddaljili največ petsto metrov.

On sedi za mizo in se pogovarja z računalnikom. Ima intervju oziroma sodeluje pri kakšni virtualni okrogli mizi.

On Naše trenutno življenje v marsičem določa strah. Zdaj lahko vsak na svoji koži opazuje, kako strah spreminja ljudi. Včeraj ponoči, ko nisem mogel zaspati, me je pograbila neka čudna panika in zaželel sem si, da bi tudi mi imeli kitajsko komunistično partijo na oblasti in bi nas vse zaprli v stanovanjja za mesec ali dva in bi bil potem mir. Prav potolažila me je ta misel in mi pomagala zaspati. Seveda ni bila resna misel, a v tistem trenutku sem si resnično želel varnosti. In to jaz, ki sem bil vedno zagovornik svobode, čim bolj neomejene.

Glas iz računalnika Ali opažate tudi kakšne pozitivne spremembe?

On No, po dolgih letih prehajanja iz projekta v projekt sem se zdaj končno ustavil. Naspal sem se in se spočil. Mogoče je epidemija res trenutek za premislek o našem načinu življenja, o nas samih, o tem, kdo smo in kaj hočemo.

Glas iz računalnika Ste že kaj od tega premislili?

On Ne vem, če sem že premislil, a ugotavljam, da mi ta ustavitelj na neki način ustreza, da mi paše biti odmaknjen od vsega, biti doma, na svojem, preživljati več časa s svojo ženo, ugotavljam, kako zelo sem to pogrešal, pogrešal sem bližino najbližjih.

Glas iz računalnika Z bližino najbližjih bi zaključila najin pogovor. Hvala in ostanite zdravi.

On Hvala tudi vam.

Zapre računalnik in obsedi. Nato vstane in začne krožiti po stanovanju.

Ona Si kaj pametnega povedal?

On Včasih sem se res trudil povedat kaj pametnega. Potem pa ugotoviš, da je pametne stvari bolje zadržat zase. Ker jih neumni ljudje praviloma narobe razumejo. Neumnostim se pa vsaj kdo pameten nasmeji.

Njej zvoni telefon. Odide v drugo sobo. Iz nje slišimo nerazumljive glasove. Čutimo, da je pogovor oster. Ko se pogovor konča, pride Ona do njega. Usede se, zatopljena v svoje misli.

On Kdo je bil?

Ona Kaj?

On Kdo te je klical?

Ona Nič takega.

Nekaj časa sedita. Ona vzame telefon in pošilja in prejema sporočila.

On A veš, kaj me je vprašala novinarka?

Vprašala me je, če vidim kakšne pozitivne spremembe ...

Ona Samo malo ...

Še nekaj vtipka v telefon, nato pa ga odloži.

Ona Povej, kako je šlo.

On V redu.

Ona Kaj so te pa spraševali?

On O pozitivnih spremembah ...

Njej spet zazvoni telefon in Ona vstane. Odide v drug prostor in spet slišimo nerazumljive glasove. Tokrat je še bolj razburjena. On nekaj časa sedi, nato gre do nje. Ona zaključí pogovor. Popolnoma potrta je.

On Je vse v redu?

Ona Ja. Ne. Ja.

On Rabiš kaj?

Ona Ne, ne. Vse je v redu.

On Prav. Če kaj rabiš, bom v delovni sobi.

Ona Hvala.

On pride v delovno sobo, Ona pride za njim.

On Kaj je?

GLEDALIŠČE CELJE

Ona poskuša nekaj reči, a ne ve, kako.

On Kaj je?

Ona Čakaj!

On Kaj?

Ona Čakaj!

On Kaj čakam?

Ona Ne vem, kako naj ti to povem! ... Imam nekoga! ... Drugega! ... Ne morem se več delat ... Prestara sem za to. Nočem se it skrivnic. In zakaj bi se?

On Ni se ti treba.

Ona Saj se ne. ... Pač nočem se delat, da sem kul, če nisem. Če sem zjebana, hočem bit zjebana. Ker sem v svoji lastni hiši in se hočem zjokati, če bi se rada zjokala, štekaš?

On Ja.

Ona In zato ti povem, da imam drugega.

Mislim, sem ga imela, zdaj je pa konec. ...

Mislim, končuje se že dolgo in tudi vedela sva, da ne bo trajalo ... Tudi on je poročen, ima majhne otroke, pa nobeden ni hotel resnejše zveze ... Ampak zdaj sva končala in ... ja, konec je. In jaz sem zjebana in bi se zjokala in se bom zjokala ... Mislim, ne bom se ta trenutek zjokala, ampak ko se bom zjokala, se mi ne bo dalo razlagat, zakaj sem se zjokala, zato ti vse povem zdaj, da me potem, ko se zjokam, ne sprašuješ, zakaj sem se zjokala. V kurcu sem, in to je to ...

On jo gleda, kakor mu ne bi povedala ničesar takega.

Ona Poslušaj ... Ni ti treba glumiti, da ti je kul. Lahko si jezen, užaljen, kar koli ... Dol mi visi. Je, kar je, in po vseh teh letih pa po vsem, kar sva dala skozi, se meni ne ljubi več kar koli skrivat pred tabo. Mislim, da sva dovolj stara, da sva lahko iskrena drug z drugim. ... Odkar je šla Janja študirat, itak živiva vsak svoj lajf! Mislim, da oba veva, kaj to pomeni ... Človek ima svoje potrebe, to vem, in zato te nikoli nisem obsojala ...

On Jaz tebe tudi nič ne obsojam pa nič ti ne zamerim.

Ona Ne razumeš, kaj ti govorim. Meni se pred tabo ne ljubi skrivat tega, kar čutim, in ne bom skrivala. Lepo po pravici ti povem, da sem v kurcu, ker sem se razšla z ljubimcem.

On Žal mi je.

Ona Žal ti je?

On Ja, žal mi je zate. Vidim, da ti je hudo, in mi je žal zate. In ne vem, kaj bi še rada.

Ona Tvoja žena sem in povedala sem ti, da sem se razšla z ljubimcem.

On In? Saj si sama rekla. Živela sva ločeni življenji, imela sva svoje potrebe ...

Ona To zveni tako banalno.

On Samo ponovil sem za tabo.

Ona A lahko nehaš bit tako kul?

On Saj nisem kul.

Ona Seveda si. Tako kul si, da bi te lahko zadavila. Odkar si prišel, si kul in mi govoriš o tem, da si pobegnul iz Poljske pa kako grozno je bilo tam pa kako imaš nočne more, ampak si totalno kul. In jaz ti povem, da imam drugega in ti si samo še bolj kul in govoriš, da ti je žal zame, ker si ti tako zelo kul, da ...

On Nisem kul!

Ona Kaj pa si, pizda!?

On Na pomirjevalih sem!

Ona Kaj si?

On Na pomirjevalih sem.

Ona Na pomirjevalih?

On Ja, na konjski dozi pomirjeval sem. Napad panike sem imel na Poljskem. Končal sem na psihiatriji. Tam so me nafilali s pomirjevali, da sem sploh lahko funkcioniral.

Ona Kdaj je bilo to?

On Deset dni nazaj. Dva dni po tistem, ko so zaprli teater in smo začeli delat od doma. Sedel sem sam v stanovanju, se pripravljaj na vajo in naenkrat postal živčen. Zdelo se mi je, da ne bom več prišel ven iz stanovanja. In potem res nisem mogel ven. Ležal sem na tleh in na koncu, ker me niso mogli priklicat, so vdrli v stanovanje. Nisem se mogel dvignit s postelje. Tako me je zadelo. Ta strah, da je vsega konec, da ni več predstave, da je vse odpovedano. Vse to. Če bi se lahko odvrlekel do okna, bi se vrgel čez.

Ona Kaj?

On Mislim, v nekem trenutku se mi je zdelo, da bi se lahko, ker me je misel na to, da bi se vrgel čez okno, res pomirjala.

Ona Grozno.

On Ja.

Ona Kako se pa zdaj počutiš? Si v redu?

On Sem. Najbrž. V redu sem. Kaj pa vem. Moram bit v redu. Glede na vse. Mislim, ja. Še kar. Saj veš.

Ona Ja, v kurcu si. Vsi smo v kurcu.

14 DNI

Nedelja – 6. dan

Radio: V soboto je bilo ob 4322 opravljenih testih potrjenih 891 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1451 ljudi, od tega 178 na intenzivni negi. Umrlo je 40 ljudi. V zadnjih dneh so se pojavila namigovanja, da naj bi vlada pripravljala nove ukrepe za zajezitev širjenja virusa. Poznavalci največ možnosti za sprejem pripisujejo delni ali celo popolni ustavitvi javnega prometa, zaprtju frizerskih in kozmetičnih salonov ter strožjemu nadzoru gostinskih lokalov, ki kljub zaprtju za nemajhno število izbrancev še naprej ostaja jako odprti.

Ona in On sedita pred računalnikom in čakata, da se povežeta z Janjo.

Ona Daj, pridi, pet do enajstih je.

Ona vzame kabel za internet in ga vtakne v računalnik.

On Zakaj misliš, da se hoče pogovarjat z obema naenkrat?

Ona Ne vem.

On A bi nama rada kaj povedala?

Ona Kaj? A da je noseča?

On Recimo.

Ona Po mojem bi naju rada samo videla.

On Saj se ne moremo vsi naenkrat pogovarjat. Jo bom jaz samo pozdravil, potem se pa vidve pogovarjata.

Ona Če pa je rekla, da bi rada ...

On (se nejevoljno usede poleg nje) Upam, da je res kaj pomembnega.

Ona Upaš, da je noseča?

On Upam, da je pustila tistega svojega dripca.

Ona Ne vidi se te. Moraš prit bližje. A nočeš sedet zraven mene? Ti je čudno?

On Zakaj bi mi bilo čudno?

Ona Mogoče si se odvadil dotikat svoje žene.

On Če se je kdo odvadil, si se ti.

Ona Daj, stisni se k meni. Za Janjo.

On A ona ne ve zate pa za ...?

Ona Ne, ne ve. A ve zate pa za ...?

On Daj, pokliči jo.

Ona Ob enajstih smo zmenjeni.

On Samo še dve minuti je. Lahko jo pokličeš.

Mogoče je tudi ona že pripravljena.

Ona Saj mi lahko priznaš. Po vseh teh letih nima smisla ...

On Janja kliče.

Janja Hej, kako sta?

Ona V redu. Tvoj oče misli, da si noseča.

Janja A res? Zakaj?

On Jaz ne mislim, da si noseča, ampak da si pustila ...

Ona Misli, da si noseča, ker se hočeš pogovarjat z obema naenkrat.

Janja Samo zaželela sem si vaju videt oba naenkrat. A vesta, kdaj sem vaju nazadnje videla skupaj? Na očijevi premieri v Beogradu.

On Tam smo se nazadnje vsi skupaj videli.

Ona Ja, mi trije pa tista tvoja ...

On Nehaj!

Janja Kaj si rekla?

On Nič ni rekla, jezi me.

Janja A tisto mlado Makedonko misliš?

On Bolgarka je bila. Pa a se lahko nehamo pogovarjat o tem, kar se je zgodilo samo v mamini glavi?

Janja Daj, oči, ne jezi se. Samo hecamo se. Vsi vemo, kako zelo rada se imata pa kako po vseh teh letih še vedno ...

Ona Daj ti raje povej, kako je kaj pri vas.

On Ja, povej, kako je kaj tvoj ...

Ona Pusti jo, da pove.

Janja Pri nas je odlično. Velika Britanija ni totalitaristična vzhodnoevropska država, kjer ljudi zapirajo v stanovanja pa v občine.

Ona Saj bojo tudi pri vas vse zaprli, boš videla.

Janja Ni šans, mami. Tu imajo ljudi za odrasle in odgovorne. Nam ni treba ukazovat, naj se pazimo.

On Ne da vam ni treba ukazovat, ampak vam ne smejo. Banke jim ne pustijo, da bi kaj ustavili, ljubica. Vi ste nesvobodni na še hujši način kot mi, in če tega ne vidiš ...

Janja Vi imate policijsko uro, ne mi!

On Mi imamo policijsko uro, ker je policijska ura vseč našemu policijskemu ministru, pri vas pa ni policijske ure, ker ta ni vseč direktorju JP Morgana.

Janja Jaz imam raje diktaturo kapitala kot pa fašistično diktaturo.

On Mi bomo fašiste na volitvah zamenjali, vi pa svojih kapitalistov ...

Ona Dobro, dobro, to se lahko vidva kdaj brez mene dajeta. Povej ti raje, kako si.

Janja Super sem. Delam od doma in mi prav paše, da se mi ni treba vsak dan eno uro vozit v službo pa eno uro nazaj. Prav spočila sem se. Pa z Benjaminom sva šla včeraj v Hyde Park in mi je ...

On povleče internetni kabel iz računalnika in prekine povezavo. Janja zmrzne.

Ona Kaj se dogaja? Prekinilo je ... Čakaj, kaj delaš? Zakaj si potegnil ven kabel?

On Ne morem o Benjaminu poslušat.

Ona Daj mi ta kabel!

On Na kurac mi gre. Na kurac mi gre, da sta skupaj. Ne prenašam ga.

Ona A si to Janji povedal?

On Ne. Zato se pa ne slišiva pogosto. Ker vem, da se ne bi mogel zadržat in bi se potem skregala.

Ona Saj se stalno kregata. Malo prej sta se skregala zaradi kapitalistov pa fašistov.

On To je drugo. To ni pravo kreganje.

Ona A mi lahko daš kabel?

On Ta bebec jo je prevaral.

Ona To je bilo pred dvema letoma.

On In to s plesalko.

Ona A mi daš kabel?

On Če bi jaz tebe pri dvaindvajsetih prevaral s plesalko, bi me zadavila. Janja pa ga je vzela nazaj.

Ona Po mojem pa ti na Benjaminova projiciraš svojo jezo name.

On Zakaj bi bil jezen nate?

Ona Na koga pa si jezen?

On Na nikogar nisem jezen!

Ona Daj mi kabel, pizda!

On Prav, jezen sem. Jezen sem, ker je zunaj vojna, jaz pa sem dezertiral. Mislim, razumsko mi je to jasno, ampak en del mene ve, da bi moral biti tam zunaj, da bi moral ta trenutek delat predstavo o tem, kar se nam dogaja, da bi se moral odzivat na to, spregovorit o tem, kar se dogaja ... Kitajska se je ustavila, vse se je ustavilo. Morda prvič in zadnjič v času mojega življenja se je ta oder za trenutek izpraznil. Zavladala je tišina in zdelo se je, da vsi poslušajo, da čakajo, da nekdo spregovori ... In kaj je bilo potem? Potem so na ta oder stopili zdravniki in rekli: Umivajte si roke!

Ona A mi daš prosim kabel nazaj?

Iztrga mu kabel iz rok, ga vtakne v računalnik in poskuša vzpostaviti zvezo z Janjo.

On Celo življenje skušaš nekaj sporočit, celo življenje razmišljaš o tem, kako prit do bistva, kako v temelju spremenit stvari, celo življenje odgovarjaš na ključna vprašanja

človeštva, kdo smo, kam gremo, na biti ali ne biti, v vsaki predstavi se razdajaš, razgaljaš se umsko in telesno, stojiš na odru in tuliš Evo me! Tu sem! Vaš sem!, vse jim daš, da bi nekoga vsaj malo premaknil, se ga vsaj za hip dotaknil ... Potem pa, ko bi lahko končno koga res nagovoril, te zaprejo v stanovanje, oni pa, ki nikoli o ničemer niso razmišljali, ki so samo buljili v svoje mikroskope in v neke mikroorganizme in gledali, kako migajo levo desno, oni imajo zdaj besedo.

Ona Evo, Janja je že šla. Pizda!

On Nosite maske pa umivajte si roke! Pa luf-tajte! To so naše ideje za boljši svet! Umivajmo si roke! Tega je človeštvo v 21. stoletju zmoglo. Umivajmo si roke! Uživajmo vitamin D. Razkužujmo tipke v liftu! Ne hodimo v druge občine! Jebeni zdravniki!!!!

Ona Samo otrok si, ki so mu vzeli igračke.

On Kaj?

Ona Vzeli so ti igračke. Gledališče pa igralce pa tvoje tekste so ti vzeli. In tvoj edini problem je, da nočeš dojet, da so to samo igračke. Nočeš dojet, da v gledališču ne spreminjaš sveta, ampak se igraš.

On A ti navijaš za njih?

Ona Za koga?

On Za zdravnike!

Ona Kako to misliš, če navijam za zdravnike?

On A si za to, da zdravniki določajo, kako bomo živeli pa kaj bomo počeli?

Ona V času epidemije sem, ja. Totalno sem za to. Totalno sem za to, da v epidemiji odločajo epidemiologi, ne pa gledališki režiserji!

On Saj sem vedel.

Ona Kaj si vedel? A si vedel, da ta virus pa ta epidemija pa to, da to ni predstava? Si dojel, da ljudje res umirajo? A? A je tebi to sploh jasno?

On Njihova si. Ampak saj si vedno bila. Vedno si bila previdna pa preiščena pa vse na zher. Zato mi je v bistvu to tvoje kurbanje kul. Ker je neprevidno, neprejšeno. Če bi šla zdaj tja do tega svojega jebača in bi s tem prekršila ene tri uredbe, bi mi bilo pa še bolj fajn. Prav ponosen bi bil nate.

Ona Tebi bi res morali povečat dozo.

On So mi jo že. Na petsto miligramov. Dvakrat na dan. Saj bi se rad pomiril, pa se ne morem. S tabletami se filam, da se pomirim, pa s tabletami se filam, da lahko zaspiam,

včasih jih potem pomešam in nisem pomirjen, ampak samo zaspan ... In tebi se zdi, da sem kul, ampak nisem. Res nisem kul ...

Ona Daj, pomiri se.

On Res bi se lahko vrgel čez okno. Samo se nisem mogel premaknit. Roke nisem mogel premaknit. Nič. Hotel sem kričat pa nisem mogel.

Ona V redu je, vse je v redu.

Ona ga objame in stisne k sebi.

On Mogoče bi res morala malo na zrak. Skupaj.

Ona Ja, zdravniki pravijo, da je to dobro za telo in duha.

Ponedeljek – 7. dan

Radio: V nedeljo je bilo ob 3322 opravljenih testih potrjenih 591 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1451 ljudi, od tega 181 na intenzivni negi. Umrlo je 40 ljudi. Vlada je na današnji tiskovni konferenci napovedala, da bo resno razmislila o predlogu strokovne svetovalne komisije o uvedbi obveznega nošenja mask na odprtem oziroma povsod, kjer ni možno vzdrževati potrebne fizične distance. Minister za zdravje je ob tem poudaril, da se mnogi državljanji še vedno vedejo neodgovorno. Ker ljudje ne spoštujejo ukrepov in ne ravnajo samozaščitno, je vlada prisiljena sprejemati še restriktivnejše ukrepe, kot bi jih sicer, je pojasnil.

Ona in On prideta s sprehoda.

Ona Kaj je bilo to z Aidanom?

On Ne vem, o čem govoriš.

Ona Ta objem ... Kaj je bilo to?

On Pač objela sva se. Sto let se že nisva videla.

Ona Objela sta se. Pa roke sta si dala.

Pa on je bil brez maske, ti si pa govoril pa govoril pa govoril ...

On Pa Aidan je ...

Ona A Aidan ne more bit okužen?

On Samo objela sva se. Nisva se poljubljala.

Pa jaz sem imel masko.

Ona Ja, pod nosom.

On Če pa ne morem dihat.

Ona Lahko se pa petnajst minut pogovarjaš.

On Pa pizda, no. Pogrešam pogovor z ljudmi.

Ona Ne ti meni, da pogrešaš pogovor! Celo pot si bil tiho, pizda!

On Ljudi pogrešam! Pogrešam to, da se me kdo dotakne. Da me kdo objame.

Ona Pogrešaš to, da te kdo objame?

On Ja, pogrešam, da me kdo objame!

Ona ga objame.

Ona A bi še?

On Ja.

Ona ga še enkrat objame.

Ona Ti je pasalo?

On Zelo.

Ona Bi še?

On V redu je.

Ona No, vzdržen pa res nisi bil nikoli. A še kaj pogrešaš?

On Ne.

Ona Daj, povej, kaj še pogrešaš? Seks?

On Daj no.

Ona Ne pogrešaš seksa?

On Zakaj me to sprašuješ?

Ona Zanima me, če boš, ko bova šla naslednjič na sprehod, naskočil koga, ker pogrešaš seks?

On A ti pogrešaš seks?

Ona Ja, ampak ni krize.

On Seveda ni krize, če pa imaš ...

Ona A pri tebi pa je kriza?

On Ja, prav, tudi seks pogrešam!

Ona In kaj nameravaš ukrenit glede tega?

On Kaj nameravam ... !?

Ona Aidana si objel, ker si pogrešal ...

On Ja, sem, objel sem ga! In ker pogrešam seks, bom ... bom ...

Ona No?

On A veš, kaj bom?

Ona Kaj boš?

On ... A bi se ti rada kregala?

Ona Samo pogovarjala bi se.

On ... A veš, kaj bom? Ker pogrešam seks, bom ...

Ona Kaj? Daj, povej, ker me prav zanima.

On ... Ona bi se samo pogovarjala! O teh stvarih se ne moreš samo pogovarjat.

Ona Zakaj ne?

On Daj, razmisli malo ... Če se začneva resno pogovarjat o tem, ali komu od naju manjka seks in zakaj ne, se bova najbrž skregala in bom jaz najbrž v nekem trenutku besen zaloputnil z vrati in se šel napit v gostilno z Bojčijem ali Živcem ... Ti boš šla pa jokati k svoji mami ... Ne, čakaj! Jaz ne bom mogel iti v gostilno in ti ne k svoji mami! Fak! Lahko bova šla samo malo na zrak in najkasneje ob devetih zvečer bova morala bit nazaj in se pogovarjat naprej. In potem me boš morala zadavit, ker ti bom šel res na jetra ... Zato, nehaj!

Ona Ne, ne bom nehala!

On Zakaj ne?

Ona Zato ker sem ti jaz vse povedala. Vse, kar je bilo za povedat, sem ti povedala in zdaj imam slabo vest ...

On Ni ti treba imet slabe vesti.

Ona Imam jo, ker sem zdaj jaz tista grozna, jaz sem tista, ki vara, tista, ki ... Jaz sem tista, ki ...

On Nič nisi.

Ona ... tista, ki uničuje to zvezo.

On Nisi grozna.

Ona Kaj pa sem?

On Ženska si, poročena petindvajset let ... z odsotnim možem ... osamljena ... Lepa ... pametna ... uspešna ženska, ... ki bi rada imela še kaj od življenja ... ampak jo je preveč strah ... tega novega življenja ...

Ona Kako veš, da me je strah?

On Vidim, da te je strah. Toliko te pa že poznam.

Ona Prav, priznam. Strah me je. Tega vira me je strah. In imam vso pravico, da me je strah. In nimaš mi ti kaj razlagat, da nisem rizična skupina pa da je to navadna gripa pa ...

On jo objame. Ona se mu iztrga in nadaljuje.

Ona ... pa da nimam pridruženih boleznih pa te fore. Pusti me, da me je strah! Ti, če nočeš, da te je strah, te ni treba bit strah, mene pa je in me bo še naprej! A ti je to jasno?

On jo spet objame. Tokrat se mu prepusti.

Torek – 8. dan

Radio: V ponedeljek je bilo ob 7629 opravljenih testih potrjenih 2391 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1528 ljudi, od tega 195 na intenzivni negi. Umrlo je 32 ljudi.

Omejitev gibanja na občine do nadaljnega ostaja nespremenjena. Vladni govorec je še dodal, da se vlada zaveda resnosti položaja, v katerem se nahaja slovensko zdravstvo in da zato še ne more sproščati ukrepov. Nastopil je čas, ko moramo vsi stopiti skupaj in vsak po svojih močeh poskrbeti za to, da bomo z odgovornim ravnanjem prispevali k izboljšanju epidemiološke slike, saj nam bo v nasprotnem primeru epidemija ušla izpod nadzora, je dejal.

Nač je. On leži na kavču in gleda nekaj na računalniku. Zapre računalnik in obleži v temi. Vstane in gre v spalnico. Ona leži na postelji.

On Hej, a spiš?

Ona Kaj je?

On Nekaj sem razmišljal in ...

Ona Kaj?

On Če si mogoče razpoložena, bi lahko ...

Ona Kaj?

On A veš, ko si zadnjič rekla, da pogrešaš ...

Ona Pa ne me ... A ti to resno?

On Samo vprašam te, če bi slučajno želela ... Sem ti hotel povedat, da je to opcija in da če bi ti hotela, da bi jaz ...

Ona A bi ti seksual?

On Ne bi seksual, ampak ...

Ona Kaj pa bi?

On Pravim, da če bi ti hotela ... Ker si rekla, da pogrešaš seks, in sem mislil, da če hočeš, da lahko.

Ona Ne zdaj to name valit.

On Nič ne valim nate, samo pravim, da če hočeš ...

Ona Če bi rad seksual, povej.

On Nič ne bi rad, iz vljudnosti sem vprašal.

Ona Iz vljudnosti?

On Ja. Mislim, če ti hočeš. Ker ni nujno.

Ona A je kdaj nujno? V tvojih letih?

On Lepo sem te vprašal, ti me pa zajebavaš.

Ona Ja, lepo si me vprašal. Iz vljudnosti.

Njej gre na smeh. Tudi njemu gre na smeh.

Ona A bi morala iz vljudnosti reč »Ja«?

On Poglej, ti si prva začela govorit o seksu pa me spraševat, če ga pogrešam, in veš, kako je z moškimi, ko jim omeniš seks.

Ona Kako?

On Če nočeš, da otrok poje bombon, mu ga ne ponudiš, a ne?

Ona Otrok se mora navadit, da ne more pojest bombona vsakič, ko mu ga kdo ponudi.

On Lahko noč.

Ona Pridi sem.

On A si prepričana? Da ne boš potem rekla, da sem te prisilil v to pa ...

Ona Pridi sem.

On A ugasnem luč?

Ona Ugasni luč.

On ugasne luč in se uleže zraven nje. Ona ga objame.

Ona Malo si se zredil.

On Pomirjevala niso ravno afrodisijak, veš? Zato ne rabim še tvojih komplimentov.

Ona Saj me ne moti, ampak če lahko izbiram, bi bila zgoraj.

On Ne vem, če moj prijatelj razume tvoj humor.

Ona Prav, sem že tiho. Samo pazi na lase, prosim.

Sreda – 9. dan

Radio: V torek je bilo ob 8322 opravljenih testih potrjenih 2591 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1612 ljudi, od tega 211 na intenzivni negi. Umrlo je 47 ljudi. Jutri začne veljati tudi nov ukrep, ki določa, da bodo trgovine do desete ure zjutraj rezervirane zgolj za starejše od petinšestdeset let. Vlada poziva vse starejše občane, da svoje nakupe opravijo v tem času in se tako izognejo stikom z mlajšimi oziroma z vsemi, ki lahko ogrozijo njihovo zdravje.

Ona sedi in dela. On se je ravnokar zbudil in pride do nje ter se usede zraven.

Ona Dobro jutro.

On Dobro jutro.

Ona Kaj je?

On Nič.

Ona Kaj je ta nasmešek?

On Nič. Nasmehnil sem se ti.

Ona Saj je bilo v redu.

On Kaj?

Ona Sinoči. V redu je bilo. Mislim, že dolgo nisva ... pa ti si bil ...

On Kaj sem bil?

Ona Glej, v redu je bilo.

On V redu?

Ona Ja. Pač sva seksala. A nisi to hotel?

On Sem, ampak ...

Ona Kaj bi rad? Star si že pa dolgo nisi tega počel.

On Ja ...

Ona Kaj bi potem rad? V redu je bilo.

On Glede na okoliščine.

Ona Recimo.

On Meni je bilo super.

Ona Me veseli.

On Imel sem občutek, da sva oba začutila ... da nama je obema ... Ta bližina ...

Ona Ne se sekirat. Samo seks je. Tebi je prišlo, meni je prišlo ...

On Ta seks ni bil šamo seks! Seks nikoli ni samo seks! Če bi bil, bi bilo vse preprosto, pa dobro veš, da ni ...

Ona Pa pizda, saj se nisva prvič dol dala! Obnašaj se, kot da ...

On Pač mi je to nekaj pomenilo! Tebi pa očitno ne! Ker en seks gor al pa dol ...

Ona A veš, česa pri tebi nisem nikoli razumela?
On Česa?

Ona Da si navzven skrajno liberalen, v resnici pa si totalen konservativec.

On Če govoriš o seksu, res ne vem, če sem jaz tisti, ki je ...

Ona Ne, govorim o ljubezni. O tem, da če človek gleda tvoje predstave pa bere tvoje intervjuje, si najbrž misli, da imaš vsaj eno odprto zvezo, če ne več, da živiš kot v kakšen francoskem filmu, s tremi bivšimi ženami in nekaj ljubavicami in da nič od tega ne skrivaš, ti pa ...

On Kaj?

Ona Ti pa si srečno poročen, zvest mož ...

On In kaj je narobe s tem?

Ona Nič, samo pravim, da ne razumem ...

On Pač verjamem, da imajo ljudje vso pravico, da živijo tako, kot želijo, in ljubijo, kogar želijo. Ampak tudi vem, da odprte zveze pa podobne fore niso zame ... Samo seks, tega jaz nisem zmožen ... To se mi zdi tako barbarsko ... Da bi pa ljubil več žensk hkrati, ali pa malo ljubil eno, malo drugo, tudi tega ne morem ... Mene bi to samo onesrečevalo ... Ker ali si z eno žensko in jo ljubiš in imaš to, kar imava midva, ali pa tega nimaš ... in si v resnici osamljen, četudi imaš kao tri ženske ali pa pet, vseeno ... Po mojem so ljudje, ki se to grejo, globoko nesrečni ... Samo se tega pogosto niti ne zavedajo ...

Ona Jutri pride Damjan. Tako je ime ...

On Tvojemu ...?

Ona Prijatelj je. Samo prijatelj.

On No, ne vem če ...

Ona Konec je med nama. Jutri bo samo prišel po svoje stvari.

On Tu ima svoje stvari?

Ona Printer mi je posodil pa nekaj knjig.

On In jutri bo prišel sem?

Ona Ja, po svoje stvari bo prišel.

Pa da se posloviva.

On Da se posloviva?

Ona On bi rad to zaključil iz oči v oči. Sem mu rekla, da lahko pride. Upam, da nimaš nič proti.

On V to hišo ne more.

Ona Zakaj ne?

On Ker sva v karanteni. In je virus.

Ona Virus?

On Ja. Kaj, če je okužen?

Ona A bi rad, da nosiva maske?

On Ne. Rad bi, da se ne družiš z ljudmi, ki niso člani skupnega gospodinjstva. Ker sva v karanteni in sva potencialno

okužena in se je skrajno neodgovorno družiti s komer koli ...

Ona A te skrbi za Damjanovo zdravje?

On Pizda, jaz se nisem smel objet z Aidanom, ti se boš pa tu ...

Ona Samo pogovorila se bova. Razšla se bova kot človeka. Ne pa po telefonu.

On Zakaj pa ne gresta na sprehod?

Ona Ne moreva. Ljudje ga poznajo. Poročen je.

On A ljudje ga poznajo? A ga tudi jaz poznam?

Ona Ne, ne poznaš ga. No, mogoče veš, kdo je. Kar znan arhitekt je.

On Me veseli.

Ona A si ljubosumen?

On Zakaj bi bil ljubosumen? Saj je bil samo seks, a ne?

Ona Zbližala sva se. Oba sva bila osamljena in oba sva od začetka vedela, da iz tega ne bo nič.

On Ker sta poročena?

Ona Ni bil to problem.

On Kaj pa je bil problem, če to ni bil problem?

Ona Ne bi zdaj o tem.

On Jaz ga v hišo ne bom spustil.

Ona Sem mu že rekla, da lahko pride.

On Lahko sta na dvorišču, z masko na obrazu in na dvometrski distanci.

Ona A ti to resno?

On Ker te imam rad, bom dovolil, da parkira na dvorišču, da mimoidoči ne bojo videli njegovega avta.

Ona Daj mi samo povej. A si tak idiot ali si tako zelo ljubosumen?

On Samo skrbi me, da se bom okužil.

Ona A zdaj te pa naenkrat skrbi!

On Ja, zdaj me pa skrbi! Evo, zdaj je tudi mene postalo strah! In imam vso pravico, da me je strah!

Ona Ne, ne boš mi nabil slabe vesti. Ne boš. Sploh po vsem, kar si ... Ne, ne bom šla tja. Ne bom se kregala s tabo.

On Zakaj ne?

Ona Saj si sam včeraj povedal! Ker potem, ko se skregava, se ti ne moreš zapiti s prijatelji, jaz pa ne zjokam svoji mami!

On Kdaj pa pride tvoj prijatelj?

Ona Jutri zvečer. Ob sedmih.

On Na večerjo?

Ona Ne. Na dvorišče!

On Samo če se bomo vsi držali ukrepov, bomo premagali ta virus.

Ona Kreten si. En globoko nesrečen kreten!

Četrtek – 10. dan

Radio: V sredo je bilo ob 7892 opravljenih testih potrjenih 2452 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1712 ljudi, od tega 254 na intenzivni negi. V sredo je umrlo 53 ljudi.

Na današnji seji naj bi vlada razpravljala o uvedbi obveznega testiranja za vse zaposlene v zdravstvu in osebni negi. V državo naj bi že v naslednjih dneh prišla prva večja pošiljka hitrih testov, s katerimi bomo poslej lahko veliko lažje omejevali širjenje virusa in nadzirali epidemijo, je povedala vodja strokovne posvetovalne skupine.

On Sedem je že.

Ona Vidim.

On Nikoli nisi marala tipov, ki zamujajo.

Ona Okrog sedmih sva zmenjena. Pa nisem marala, da ti zamujaš. Ker sem vedela, da zamujaš samo zato, ker ti je vseeno za ljudi, ki te čakajo.

On Vsi zamujajo iz istega razloga.

Ona Ni res. Eni samo nimajo občutka za čas in ne vejo, kdaj se morajo odpraviti od doma, da bi bili pravočasno na dogovorjenem ...

Zasliši se avto, ki parkira pred hišo. Ona vstane.

On Se ti ne zdi, da si malo preveč poskočila?

Ona Daj mi mir!

On Maska!

Ona Jebi se!

Ona gre ven. On gleda skozi okno. Kmalu ne more več in zagrne zaveso. Še vedno se slišijo nerazumljivi glasovi in On navije glasno glasbo. Kmalu Ona vstopi v stanovanje.

On A sta že?

Ona Ja, sva že!

On In?

Ona ga samo pogleda in gre v svojo sobo. On gre za njo, a si premisli. Gre in ugasne glasbo, malo počaka, nato pa gre počasi do njene sobe. Odpre vrata.

On Poslušaj, oprost, če sem bil kreten.

Če rabiš kaj, povej. Čaj, pomirjevalo ... Tudi če bi se rada pogovorila, sem tukaj.

Ona Samo malo miru rabim.

GLEDALIŠČE CELJE

On Okej.

Zapre vrata. Zdi se mu, da sliši jok in hoče spet odpreti vrata, a si premisli. Gre do kavča, a se mu spet zazdi, da sliši njen jok. Prižge glasbo.

Petek – 11. dan

Radio: V četrtek je bilo ob 8231 opravljenih testih potrjenih 2423 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1739 ljudi, od tega 273 na intenzivni negi. Umrlo je 33 ljudi. Vlada je na včerajšnji seji potrdila tretji protikoronski paket pomoči za gospodarstvo in sprejela nove ukrepe za zaježitev širjenja virusa. Tako bo po novem veljalo, da mora vsakdo, ki je bil v stiku z okuženo osebo, v petdnevno karanteno, tudi če bo njegov test negativen. Vlada je razpravljala tudi o dodatnih omejitvah gibanja.

Ona se po računalniku pogovarja z Janjo.

Janja Si v redu? Ne zgledaš dobro.

Ona Malo sem slabo spala, nič takega.

Janja Jaz tudi. Benjamin se je šel včeraj testirati in sva čakala rezultate in na srečo je negativen, ampak sva se skregala, ker sva bila totalno živčna, ker je šel na ta rojstnodnevni žur, še užaljen je bil, ker jaz nisem hotela z njim, potem jih je bilo pa pol okuženih, ampak na srečo on ni bil ... Samo sem bila res živčna.

Medtem ko Janja govori, pride On v sobo.

Ona Si kar mislim.

Janja Hej, sem gledala za stanovanje ...

Ona Ja, mi boš povedala ...

Janja Sem ti poslala na mejl. En je bil res super, samo ne oddajajo za dalj časa ...

Ona Ja, ja.

Janja ... No, saj boš videla.

Ona Ja, bom. Hvala ti.

On se nagne nad računalnik.

On Čao.

Janja Čao, oči.

Ona zapre računalnik. Odideta v kuhinjo.

Ona Ta Benjamin je res idiot.

On (cinično) Meni se zdi prav prisrčen.

Ona Še sreča, da se Janja idiotov hitro naveliča.

On Škoda. Prav pogrešal ga bom.

Prideta do mize in se usedeta.

14 DNI

On Če se ne bi zaljubljala vanje, bi bilo pa še boljše. Dobro je tole.

Ona začne jesti. On jo gleda.

On O kakšnem stanovanju je govorila Janja?

Ona A je to ingver?

On O kakšnem stanovanju je govorila Janja?

Ona preneha jesti.

Ona Dobila sem ponudbo z univerze v Norwichu. Hotela sem ti povedati, ko bo dokončno potrjeno. Podpis pogodbe se je zaradi vsega tega malo zavlekel, morala bi it tja prejšnji mesec pa ...

On A greš za en semester ali ...?

Ona Za nedoločen čas grem. Mesto vodje oddelka so mi ponudili, samo raziskovalno delo. Januarja začnem. Mislim, uradno šele s pomladnim semestrom, ampak najkasneje do novega leta bi se rada preselila v Norwich.

On Čestitam.

Ona Potrebovala sem nov začetek.

Če ne bi bilo epidemije, bi bila že od poletja gor. Vem, da bi se morala o tem pogovoriti s tabo, ampak saj nisem imela izbire. Morala sem se premaknit od tu.

On Ti si vedno vztrajala tukaj.

Ona To ni res, ampak pustiva zdaj to ...

On Lahko bi šla takrat v Stockholm ...

Ona Samo teoretično.

On No, lahko bi ...

On želi nadaljevati debato, a ga njen pogled ustavi.

On To bi bilo treba proslavit.

Ona Kaj?

On Ta tvoj Norwich.

Ona A ja?

On vstane in gre po šampanjec.

On Mislim, da bi bilo prav, da zapijeva tvojo novo službo, tvoj nov začetek.

Pride nazaj s šampanjcem in ga natoči. Nazdravita.

On Pa še konec tvoje afere lahko zapijeva.

Ona To ni bila afera.

46

On Prav, karkoli je bilo, je pač bilo.

Na Norwich.

Ona Na Norwich. Pa ni bila afera. Afere si imel ti.

Spijeta.

On A boš ti v Norwichu živela sama?

Ona S kom pa naj bi živela?

On Ko živiš sam dalj časa, te začne samota najedat. Sploh v teh najetih stanovanjih, ki so kot malo večje hotelske sobe. Zato sem jaz začel kuhat. Če kje kuhaš, se takoj počutiš bolj domače. Pa tudi restavracij sem se naveličal.

Ona Res dobro kuhaš.

On Mislim, da ni dobro, da greš tja, v ta Norwich.

Ona Zakaj pa ne?

On Ker preveč dežuje. Ti si preveč občutljiva na vreme, da bi lahko živela v Angliji.

Ona Pa rada imam kavo, Angleži pa ...

On (*govori angleško z italijanskim naglasom, očitno nekoga oponaša*) They have a coffee, they have a machine, they have a teacher ...

On, Ona (*oba govorita angleško z italijanskim naglasom*) ... but they can't make a coffee!

Smejita se obema znani šali.

On Res ne razumem, zakaj bežiš. Ne razumem, pred čim bi rada pobegnila.

Ona Nikamor ne bežim.

On Zakaj greš pa potem v Norwich?

Ona dolgo premišljuje.

Ona A veš, ko pravijo, da je epidemija ogolila naše življenje do kosti, da je odstranila navlako in je ostalo samo bistveno?

On Celo nekateri normalni ljudje to govorijo, ja.

Ona Ampak, kaj če ti je ta navlaka všeč? Kaj, če je tvoje življenje prav ta navlaka? Kaj, če je to, kar nama je epidemija odvzela, tebi gledališče, meni moje raziskave, konference, potovanja, kaj, če je za naju to bistveno, midva tukaj pa sva samo ...

On ... Navlaka?

Ona No, mogoče to ni najboljši izraz ...

On se samo nasmehne. Natoči ji kozarec in trčita. Dolgo se gledata. On se pripravlja, da bo nekaj povedal.

GLEDALIŠČE CELJE

On Samo enkrat sem te prevaral. Mislim, samo enkrat sem se zaljubil v drugo žensko. Na Norveškem, pred osmimi leti. Lena ji je bilo ime. Zaradi nje sem delal tiste-ga Bjørneboeja, ki je bil totalen hit. Izsilil sem, moledoval, da mi dajo predstavo, in sem jo naredil za bogove. Lena pa je šla po predstavi v Nemčijo, snemat film. Pa živet z drugim.

Ona Zakaj mi to govoriš?

On A nisi hotela, da ti povem?

Ona Vse to vem. No, nisem vedela, kako ji je bilo ime, vse ostalo ti je pa pisalo na čelu ... V bistvu si mi bil smešen, ko si se to tako vztrajno trudil skrivati pred mano ... Pa ker nisi razumel, da me to sploh ni tako bolelo kot kaj drugega.

On Da nisem prišel na pogreb tvojega očeta?

Ona Na primer.

On Pa saj veš, da sem bil pred premiero.

V Podgorici.

Ona Takrat sem dojela, da v tvojem življenju ni pomembnejše stvari od gledališča, in takrat me je res zbolelo, tista tvoja Lena pa ...

On Direktor teatra v Podgorici je bil nor.

Če bi mu jaz dva dni pred premiero rekel, da grem, bi me verjetno ustrelil ...

Ona Saj je vseeno. Itak bi morala že zdavnaj prej obupati nad tabo. Že takrat, ko si šel v Beograd, medtem ko sem jaz ...

On Dobil sem režijo v Ateljeju 212 ...

Ona Dobil si priložnost, da postaneš veliki režiser, ja.

On Dobil sem priložnost, za katero sem delal ...

Ona Rada bi se ločila.

On Ti to resno?

Ona Ja.

On Pa ne moreva se ločevat v karanteni!

Pa ne bova midva ena od teh ljudi!

Ona Zakaj ne?

On Zato ker, pizda, nisva ena od teh ljudi!

Ona Katerih ljudi?

On Teh ljudi, ki se ločujejo, ker ne morejo bit drug z drugim par dni zaprti v hiši, ne da bi se pobili!

Ona A da nisva ena od teh ljudi?

On Ne, nisva!

Ona Kaj pa sva?

On Ne vem, kaj sva!

On vstane in gre sedet na kavč. Vidno je užaljen. Pograbi steklenico šampanjca in spi je kar iz nje. Nekaj časa sedi v tišini.

47

On Norwich je res lepo mesto. Bil sem enkrat tam na neki delavnici. Pol ure vožnje in si ob morju. Ni ravno za kopat, lahko pa gledaš tjujnje. Sediš ob vodi in gledaš tjujnje. To ti bo zagotovo všeč.

Ona Zakaj mi zdaj razlagaš o tjujnjih?

On O čem pa naj ti razlagam? Vse je povedano. Lahko si samo še do konca zaserjeva ta večer. Lahko pa v miru spi jeva ta šampanjec pa še kaj močnejšega zraven pa vidiva, kam naju to pripelje ...

Nenadoma vstane in prižge glasbo. Zaslíši se srceparajuči komad. On zapre oči in ga posluša ter se rahlo pozibava, kmalu izgubi ravnotežje in skoraj pade po tleh.

Ona Si v redu?

On Zelo v redu.

Ona Alkohol pa pomirjevala, to ni ...

On Daj, pridi sem ... En ples, prosim.

Ona To res ni pametna ideja.

On A ločitev? To je tvoja najpametnejša ideja, draga.

Prime jo in povleče s stola.

Ona Daj, odloži to flašo ... Dovolj si spil. Se ti ne zdi?

On odloži flašo in se skupaj zavrtita. Zdaj skupaj skoraj padeta po tleh.

On En ples za konec sem si pa že zaslužil.

Ona Samo en ples.

On se nagne k njej, da bi jo poljubil, Ona se izmakne. Plešeta naprej oziroma se nerodno vrtita po prostoru. On poje zraven.

14 DNI

Sobota – 12. dan

Radio: V petek je bilo ob 5388 opravljenih testih potrjenih 1739 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1823 ljudi, od tega 295 na intenzivni negi. Umrlo je 63 ljudi.

Strokovna posvetovalna komisija je vladi predlagala uvedbo popolnega štirinajst dnevnega zaprtja družbe. Gre za tako imenovani circuit breaker, ki naj bi ustavil trend rasti števila novih okužb in preprečil napolnitev covidnih oddelkov v bolnišnicah. A vladi naj predlog ne bi dišal, saj bi imel negativne posledice za gospodarstvo. Namesto tega bo vlada najbrž sprejela ukrep, po katerem bo omejila dostop do nekaterih izletniških točk, kjer naj bi, predvsem ob koncih tedna, nastajala večja gneča.

On se začne tresti v postelji. Vstane. Komaj hodi. Opeteka se. Drži se za srce. Globoko diha, kot da ne bi mogel zajeti zraka. Brska po hiši za pomirjevali, a mu stvari padajo iz rok. Iz njega prihajajo čudni zvoki. Ona se zbudi in prihiti do njega.

Ona Kaj je?
On Agghrr ...
Ona A imaš napad?
On Aggght ...
Ona Kje imaš tablete?

On ji pokaže in Ona mu jih pomaga vzeti. Nato ga stisne k sebi.

Ona Vse bo v redu. Vse bo v redu. Samo pomiri se.
On Predstava v Sarajevu, ki sem jo delal lani, je imela katastrofalne kritike ... Zasluženost ... Vse je šlo narobe ... Naslednja, v Mariboru, je bila ista ... isto zgrešena ... Potem so odpovedali še Dunaj ... in potem sem šel v Varšavo ... čisto prazen ... Imel sem nekakšen koncept v glavi, ampak nisem verjel vanj ... Ko so rekli, da bodo zaradi pandemije mogoče odpovedali predstavo, sem pomislil, da sem rešen ... Potem so pa rekli, da gremo naprej, da ne bodo nič odpovedali ... in me je zvililo ... napad panike ... Predstavo so odpovedali zaradi mene ... Zaradi mene so jo odpovedali, ker nisem mogel ... nič nisem mogel ...

Ona Pomiri se. Izredne razmere so, nihče ne more vnaprej vedet, kako se bo odzval ...
On Nočem se ločit.
Ona Prosim te ...
On Ne morem se ločit. Ne smem.
Ona Pomiri ...
On Lahko bi šel s tabo ... v Norwich ... Lahko bi živel v Norwichu ... Malo bi počival ... Pisal knjigo ... Bil bi s tabo.
Ona Se bova jutraj v miru pogovorila ...
On Deset, petnajst let grem iz projekta v projekt in ves čas so okoli mene ljudje, krasni ljudje, ampak ti ljudje ... pridejo in grejo ... Eni se mogoče vrnejo, ampak potem spet grejo ... Pa to z njimi ni isto kot s prijatelji ... S temi ljudmi se pogovarjaš o velikih idejah, o reševanju sveta, o življenju in smrti ... Dobro, v glavnem se itak zabavaš, smeješ se, jokaš, skregaš se, celo stepli smo se že, ampak potem je premiera in je konec in jaz grem naprej, k drugim ljudem ... Deset, petnajst let ... Vse to je super ... super ljudi spoznaš, fascinantne, karizmatične, odštekane, samo na koncu ... po desetih, petnajstih letih ugotoviš, da nimaš nikogar ... ugotoviš, da te nobeden od njih ne pozna zares in da ti nikogar od njih ne poznaš zares ... deset, petnajst let ... Na začetku si zadet od tega. Zadeti od teatra, od kariere, od dobrih kritik ... Kot najstnik sem bil zadet, pizda ... Potem sem se pa nekega jutra zbudil in ugotovil, da imam samo enega prijatelja ... da je samo en človek na celem svetu, ki mi je zares blizu ... To si ti, a veš? Ti si edini človek, ki ga imam ... na celem svetu ... Ne morem več ... Utrujen sem ... Od teatra pa od vsega. Od tega, da v meni vsi vidijo velikega režiserja ... Še ti vidiš v meni samo še velikega režiserja. In bi se rada ločila od njega. In jaz te razumem, ker bi se tudi jaz rad ločil od tega velikega režiserja. Ker jaz nočem bit več ta veliki režiser. Jaz bi bil rad spet jaz. In zato te rabim. Zato bi rad bil s tabo. V Norwichu. Ali kjer koli.
Ona Saj veš, da to nima ...
On Zavrnili sem režijo v Trstu ... ker sem se odločil, da bom po Varšavi naredil daljšo pavzo ... Da bom nekaj časa doma ...
Ona Petindvajset let sva poročena. A ti res misliš, da bo vse drugače, če prideš za par mesecev domov? A? A ti res misliš, da bo vse lepo in prav, samo zato, ker si se nekega dne pojavil na vratih in mi rekel,

da me imaš rad? Pa ker si vedno vedel, da je to tvoj dom? Pa ker imava midva nekaj ...
On Nima smisla, da se kregava, draga. Saj je itak že vse odločeno.
Ona Ja, na koncu vsi pridejo do tega, da se nima smisla kregat.

Nedelja – 13. dan

Radio: V soboto je bilo ob 4455 opravljenih testih potrjenih 1038 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1865 ljudi, od tega 311 na intenzivni negi. V soboto je umrlo 77 ljudi.

Vladni govorec je na včerajšnji tiskovni konferenci zanikal, da naj bi vlada razpravljala o razširitvi obveznega nošenja mask v zaprtih prostorih na otroke in pse. Dejal je, da tak predlog tudi ni prišel s strani strokovne posvetovalne komisije in da je sam zanj izvedel iz medijev. Dodal je še, da vlada ukrepe sprejema na podlagi resne strokovne presoje in analize številnih podatkov, tako iz Slovenije kot iz tujine.

On zvija džoint, Ona sedi ob njem in nestrpno čaka na prvi dim v življenju. On ji ga izroči in Ona hlastaje naredi dolg, globok vdih. Zakašlja, a hitro naredi še enega. Mudi se ji zadeti.

Ona Ko sem to našla, tam v Janjinem predalu, sem si rekla, da bom ob posebni priložnosti enega skadila.
On In zdaj je posebna priložnost?
Ona Kdaj, če ne zdaj? Ljudje rabimo, da se nam v življenju dogajajo nove stvari. Da smo srečni.

Povleče nov globok dim. On izteguje roko proti njej, da bi še On povlekel kak dim, a Ona ga ignorira.

On In ti se boš začela drogirat.
Ona Itak ne vem več, zakaj nisem tega probala že kot najstnica. Ne vem, zakaj sem bila tako zategnjena.
On Rada imaš kontrolo nad vsem.
Ona Ne morem verjet, da kadim tole. Zmešalo se mi je.
On Jaz te sploh ne poznam. Zakajša se z Janjino travo ...
Ona ... pa varam te.

Ona se zasmeji in povleče nov dim. Njegove roke, ki se steguje proti džointu, še vedno ne opazi.

On Pa varaš me.
Ona Pa v Norwich se bom preselila. Sama.

Še en dim povleče.

On Čisto sama bom. Prvič po ... Prvič v lajfu ...
Ja ... A ti moreš verjet? Jaz že ne morem.
Po mojem se to ne bo zgodilo ... To, to ...
To ne more ...

On A še nisi podpisala pogodbe?

Ona Kakšne pogodbe?

On Za službo.

Ona Kje?

On V Norwichu.

Ona Ja, pogodbo sem podpisala. Itak, da sem jo podpisala.

Zareži se.

Ona Ampak ne verjamem, da je to res.

On Ne verjameš, da si podpisala pogodbo?

Ona Ne verjamem, da sem se prijavila za to službo ... pa da so mi jo ponudili ... pa da sem jo sprejela ... pa da bom tam sama ... Da bom živela sama v svojem stanovanju ... A ti to lahko verjameš?

On Ne.

Ona Kaj pa, če sem si vse samo izmislila? Mogoče sem si pa samo v svoji glavi zamislila neko novo življenje. Življenje, v katerem se mi zmeša in se odločim, da grem v Norwich. Faking Norwich. Ločim se in grem v Norwich. Kako se to dobro sliši. Zihem sem si to izmislila, to je preveč hudo, da bi bilo res ... Tudi to, da potem pride epidemija, sem si izmislila ... Vse to sem si izmislila ... Midva zaprta v tej hiši, na Janjini postelji, kadiva džoint ...

On Kadiš.

Ona Kaj?

On Samo ti kadiš, draga.

Ona A ti si pa ne upaš, ali kaj? Daj probaj malo, ne bit taka reva ... Ah, zdaj itak ni več ... Škoda ... Ampak saj je vseeno, itak sem si to izmislila, tebe sploh ni tukaj ...

On Kje pa sem?

Ona Pojma nimam ... Ne spremljam ... Že dolgo ne ... Nekje režiraš ... Ali pa ... Saj veš ...

On Kaj?

Ona bi rada pokazala, da je On z drugo žensko, a se začne režat, nato pa kašljat.

On Si v redu?

Ona Super sem.

On Ne zgledaš super.

Ona Slabo mi je, ja, in na bruhanje mi gre, ja, ampak sem super.

50

On Slabo ti je, ampak si super?

Ona Ja. Točno to. Ker sem se res bala, da mi bo dobro in da se bom sekirala, ker nisem že prej kadila tega. Zdaj pa vem, da nisem nič zamudila. In mi je odleglo.

On Me veseli.

Ona A veš, da tudi z varanjem nisem nič zamudila? Mislim, je to malo boljše kot ta trava ... Samo tako dobro pa spet ne ... Tako ... Pet točk od desetih ...

On Lepo.

Ona Moški z leti ratate zelo komplicirani, veš? Ko ste mladi je važno samo to, da ste siti pa praznih jajc, potem pa začnete odkrivati svoj čustveni svet in ratate navadne stare babe ... Občutljivi, depresivni, anksiozni, užaljeni ... In ni ga več blowjoba, ki bi rešil vaše probleme ...

On Res te je zadelo.

Ona Malo se mi vrti. Pa strah me je.

On Česa te je strah?

Ona Tega Norwicha. Ful me je strah. A veš, kaj bi rada? Rada bi, da ta pandemija traja in traja in traja ... Rada bi, da se ta karantena nikoli ne konča ... Rada bi, da mi ne bi bilo treba nikoli več iz te hiše ...

On No, nekaj časa bo še trajalo, to je jasno ...

Ona Strah me je, da bomo zajebali in bo število okužb začelo padat ... To me res skrbi. Mislim, vem, da je grozno, da ljudje umirajo in vse to, ampak tako se počutim. Meni je ta epidemija zakon! Totalen zakon! A je tebi tudi ta epidemija zakon?

On Ja.

Ona ga poljubi. Nato se umakne stran od njega. Dolga tišina.

Ona Jaz se bom ločila in bom šla v Norwich.

On Ja, vem.

Ona In kaj boš ti?

On Ne vem še. Vrnil se bom v Varšavo in dokončal predstavo, najbrž. Potem pa ...

Ona Potem pa kaj?

On Pojma nimam.

Ona A ne bi moralo bit to lepo? Da imaš vse opcije odprte pa to?

On Srhljivo je, ne pa lepo.

Ona Ja, srhljivo je.

Ona bruhne v smeh.

GLEDALIŠČE CELJE

Ponedeljek – 14. dan

Radio: V nedeljo je bilo ob 2554 opravljenih testih potrjenih 638 novih okužb z virusom SARS-CoV-2. V bolnišnicah se zdravi 1924 ljudi, od tega 343 na intenzivni negi. Umrlo je 78 ljudi. Vlada je danes nepričakovano napovedala, da namerava sprostiti nekatere ukrepe. Tako naj bi bilo gibanje po novem omejeno na regije, policijska ura pa bi se začela uro pozneje, torej ob 22.00. A sproščanje teh ukrepov naj bi veljalo le za tiste regije z ugodno epidemiološko sliko. V tem trenutku bi tako ukrep veljal zgolj za Posavsko regijo, če se tam v prihodnjih dneh situacija ne bi poslabšala.

Ona gleda poročila. Ravno ko se zaključijo, pride v sobo On.

On Kaj so kaj povedali?

Ona se zamisli.

Ona A veš, da ne vem?

On Kako ne veš?

Ona Poslušala sem, ampak ti ne znam povedat. Ne, koliko je bilo včeraj okuženih, ne, koliko jih je umrlo. Ne, kakšne ukrepe so sprejeli, nič. Sem si pa zapomnila, da je dal Luka Dončić 32 točk in je imel še 9 asistenc. Pa da bo jutri lepo vreme.

On Vreme je še v vojni lahko lepo.

Ona A veš, da je danes štirinajsti dan, odkar si prišel?

On Vem.

Ona Zadnji dan karantene.

On Ja, jutri grem lahko do gostilne in si vzamem coffee to go!

Ona Lahko si v Kranjski registriraš pisarno in greš tja vsak dan na delo.

On Klicali so me, če pridem v Varšavo.

Ona A ja?

On Čez en teden. Radi bi, da naredimo predstavo.

Ona Super. A ni?

On Predstava bo virtualna. Naredili naj bi jo preko spleta in predvajali bi jo po spletu. Virtualno gledališče ...

Ona Vsi se moramo prilagodit tem novim časom.

On Virtualno gledališče, virtualni prijatelji, virtualni seks ... Vse bo samo še virtualno! ... Mi bomo ostali zaprti v stanovanja in bomo

čakali, da mine, dokler ne bomo pozabili, da čakamo. Dokler se ne bomo navadili na to, da je vse virtualno. Ker kdo pa še rabi resnično življenje? ... Saj je to življenje, a ni? ... A nam niso že na začetku povedali, da je to bistvo? Jaz pa ti, tukaj, v karanteni ... To je to. Skupaj v dobrem in slabem do konca svojih dni. ... To je življenje!

Ona Pejt v Varšavo.

On Ne, ne bom šel v Varšavo!

Ona Seveda boš šel v Varšavo.

On Jaz hočem ostat v karanteni, ker je karantena bistvo življenja in imam v njej vse, kar potrebujem. Ne rabim Varšave, ne rabim gledališča, ker imam tebe in imam naravo. Stik z naravo, stik z bližnjim in stik s samim sabo. Petdeset let sem rabil, da sem dojel, v čem je bistvo življenja, in zdaj, ko vem, me ne bojo več ...

Ona Samo strah te je. Nafilaj se s pomirjevali in ...

On Pa ne bom se ločil! In veš, zakaj ne? Ker sva bila midva vedno normalna. In bi se morala ločit v normalnih časih. Ko se bova midva tako odločila.

Ona Saj sva se midva odločila.

On Ja, ampak če ne bi bilo te karantene in mene ne bi bilo doma ...

Ona To nima zveze.

On Seveda jo ima. Ne ti ne jaz nočeva, da nama bo virus določal, kdaj se bova ločila.

Ona Kaj bi rad?

On Da počakava, da bo vse spet normalno. In se potem ločiva.

Ona In kaj, če ne bo nikoli več normalno?

On Bo normalno. Ker mora bit normalno. Ker če ne, se bo meni zmešalo in jaz ne bom normalen. In se bo tebi zmešalo in tudi ti ne boš normalna. In potem se bova ločila, kot so se ločili vsi najini nenormalni prijatelji.

Ona A bi šel ti na en sprehod?

On Ja. Na sprehod bi šel. Na en doooooo sprehod bi šel. Ven bi šel. Na svež zrak.

Ona Prav.

Začneta se odpravljati.

Ona A ti bodo Poljaki kupili karto ali si jo moraš sam?

On Poljaki. So mi jo že kupili v bistvu.

Ona Kdaj pa greš?

On V soboto letim. V ponedeljek imamo že prvo vajo.

14 DNI

Ona Super.
On Ti bom poslal link, da boš lahko gledala
premiero.
Ona Joj, to gledališče preko spleta ...
On Ja, ni gledališče ...

Gresta iz hiše.

Branko Završan, Jagoda

Branko Završan, Jagoda

54

GLEDALIŠČE CELJE

55

14 DNI

NOVA ČLANA GLEDALIŠČA CELJE

LUCIJA HARUM

igralka

Rojena leta 1995 v Slovenj Gradcu. Šolala se je na II. gimnaziji Maribor, kjer je bila vsa štiri leta članica mladinskega gledališča English Student Theatre, s katerim se je udeležila številnih festivalov in gostovanj v Sloveniji in tujini. Leta 2015 je začela študirati dramsko igro na AGRFT pod mentorstvom Nataše Barbare Gračner in Sebastijana Horvata. Z radijsko igro *Žrtve radia bum bum* so zasedli drugo

mesto na UK International Radio Drama Festivalu v Canterburyju, za predstavo *Tumor v glavi!* pa prejeli zlatolasko za najboljšo predstavo. Leta 2019 je diplomirala s predstavo *Stadion Olympia* v režiji Maše Pelko, trenutno pa obiskuje magisterij, smer gledališko petje. Med študijem je igrala v predstavah *Ta veseli dan ali Matiček se ženi* režiserja Janusza Kice, *Simpozij* režiserja Luke Marcena (SNG Drama Ljubljana), *Mercadet ali poslovni človek* v režiji Janeza Pipana, *Ta obraz* režiserke Tijane Zinajić (Mestno gledališče ljubljansko), *Realisti* (vskok) v režiji Tijane Zinajić in *Kdo se boji Virginie Woolf* v režiji Radoša Bolčine (SNG Nova Gorica). Igrala je tudi v nekaj kratkih filmih, med drugim v filmu *Risk* v režiji Tine Novak, za katerega so prejeli več mednarodnih nagrad. V Gledališču Celje je debitirala v letošnji sezoni z vlogo Lilike v Vilčnikovih *Pravih herojih*.

LOVRO ZAFRED

igralec

Rojen leta 1996 v Mariboru. Leta 2019 je diplomiral iz dramske igre na AGRFT z uprizoritvama *Stadion Olympia* v režiji Maše Pelko in *Antiprojekt Unesco* v režiji Tijane Zinajić pod mentorstvom Nataše Barbare Gračner in Sebastijana Horvata.

Leta 2021 je končal magistrski študij na isti smeri pod mentorstvom Borisa Ostana. Kot študent je sodeloval v produkcijah številnih gledališč,

kot so SNG Drama Ljubljana, Mestno gledališče ljubljansko, SNG Nova Gorica, Anton Podbevšek Teater in Gledališče Glej. Dvakrat je prejel akademijsko nagrado zlatolaska, in sicer v sezoni 2017/18 za moško filmsko vlogo in v sezoni 2018/19 za moško gledališko vlogo.

Sodeluje tudi v slovenski filmski in televizijski produkciji. Igral je v filmih *Posledice* v režiji Darka Štanteta, *Preboj* v režiji Dejana Baboska, *Morena* v režiji Antonete Alamat Kusijanović, *Prasica, slabšalni izraz za žensko* v režiji Tijane Zinajić in *Neutudum* v režiji Katje Leitgeb ter v seriji *Ekipa Bled* v režiji Blaža Završnika.

BRANKO ZAVRŠAN

nagrada Vittoria Gassmana

Naš igralec Branko Završan je na mednarodnem festivalu kratkega filma Moviealley 2021 v Bologni prejel nagrado Vittoria Gassmana za najboljšega moškega interpreta v mednarodni konkurenci, in sicer za vlogo Ivana v kratkem filmu *Il confine è un bosco* (*Meja je gozd*) v režiji Giorgia Milocca. Iskreno čestitamo!

PRIPRAVLJAMO

Mali oder

Alexandra Wood DOLG

Merit

režiser
Juš A. Zidar

premiera
marca 2022

drama
prva slovenska
uprizoritev
prevajalka
Tina Mahkota

Bibliografija britanske pisateljice Alexandre Wood obsega skoraj dvajset dramskih del za gledališče

in radio. Njene igre so bile nagrajene in večkrat nominirane za različne britanske gledališke nagrade. Živi in piše v Londonu.

Dolg je dvogovor med materjo in hčerjo. Loteva se več različnih tem, v ospredju sta kočljiv družinski odnos in socialna kriza, ki povzroča številne travme na različnih družbenih mikroravnih.

Hči je po diplomi dobila službo kot osebna asistentka vplivnega direktorja v banki. Mati je prepričana, da mu je v zameno ponudila spolne usluge. Toda direktor, ki je sicer bančnik, ni spolni predator ali pohlepni grabežljivec. Ima urejeno in srečno družinsko življenje in je zelo aktiven doberdelnež. A matere o tem ni mogoče prepričati. Ker je oče izgubil delo in je na kocki odplačevanje hipoteke, želi mati avdienco pri hčerinem šefu, da bi se tudi sama tam zaposlila. A stvari se obrnejo popolnoma drugače.

V igri gre predvsem za travmatski odnos med materjo in hčerjo. Nerealizirana, a gospodovalna mati želi s čustvenim izsiljevanjem ohranjati totalen nadzor nad življenjem odrasle hčere. Z njo tekmuje na vseh področjih: od poslovne kariere do telesne privlačnosti. Ljubosumna je nanjo kot

čustveno in poklicno nerealizirana oseba. Njun odnos je v igri nevarno črno-bel in neživljenjski, čeprav verjeten in žal, pogosto, močno prisoten v resničnosti.

Po drugi strani *Dolg* zadre v družbeno tkivo. Gre za socialno ogrožen sloj, ki ga je sistem prignal do roba zloma. Ljudje izgubljajo delo in zaradi neplačevanja kreditov in hipotek posledično tudi streho nad glavo in socialno varnost. In tudi če je bančni direktor po naravi filantrop, soliden delodajalec in socialno čuteč človek, je še zmerom predstavnik družbenega sloja, ki živi na račun revnejšega sloja in ki si s filantropijo zgolj lajša slabo vest.

V ospredju sta kočljiv družinski odnos in socialna kriza, ki je ljudi prignala do roba zloma.

Goran Vojnović

14 DAYS

14 dni

Ordinary drama about
extraordinary times

World premiere

Opening
11 February 2022

Director
AJDA VALCL

Set Designer
URŠA VIDIC

Costume Designer
SANJA GRČIĆ

Composer
POLONA JANEŽIČ

Choreographer
ŽELJKO BOŽIĆ

Language Consultant
ŽIVA ČEBULJ

Lighting Designer
ANDREJ HAJDINJAK

Assistant Costume Designer
MONIKA COLJA

Cast

He
BRANKO ZAVRŠAN

She
JAGODA

Recorded voices

Janja
LUCIJA HARUM

Journalist
ŽIVA ČEBULJ

Music used in the production includes also
the adaptation of the chanson *Ne me quitte
pas* by Jacques Brel sung by Vanja Djuran,
Metod Banko, Polona Janežič.

Stage Manager
ZVEZDANA ŠTRAKL KROFLIČ

Prompter
SIMONA KROŠL

Lighting Master
UROŠ GORJANC

Sound Master
DRAGO RADAKOVIĆ

Front-of-house Manager
SIMON KOŠTRIC

Props Master
ROMAN GRDINA

Make-up Designers
MARJANA SUMRAK
ANDREJA VESELAK PAVLIČ

Wardrobe Masters
MOJCA PANIČ
SUZANA PUČNIK

Tailor
MARIJA ŽIBRET

Seamstress
IVICA VODOVNIK

Head of Construction
GREGOR PRAH

Technical Manager
ALEKSANDRA ŠTERN

Assistant Technical Manager
RAJNHOLD JELEN

14 Days is a play about the time of the epidemic and its impact on human destinies. As the title suggests, the action begins and ends in 14 days. Each day begins with a chilling report on the number of people infected, hospitalised, seriously ill and dead by the pandemic disease. This is, of course, not ordinary 14 days, but 14 days of quarantine captivity. A husband, an internationally renowned theatre director, returns home as his rehearsals of a new play in Spain have been disrupted, and he is ordered by the authorities to quarantine himself for two weeks. Initially, he wants to isolate himself at a family second home in a winter resort of Kranjska Gora, but as he is not allowed to travel between municipalities, and is thus forced to stay at home with his wife. During this unrelentingly measly time, which the couple are forced to spend with each other after a long separation, the many cracks in their relationship are revealed. Fears of the future, of the unknown, of loneliness and of finality overwhelm them both. Yet their life paths seem to be like straight lines that intersect in a moment of quarantine, making their transience inevitable.

Many trials and tribulations we are faced with in these distressing times are perhaps most visible and fatal precisely in the realm of family interpersonal relationships. Alliances that have long been a mere veneer

begin to crack at the moments of crisis, making alienation and emptiness deeper and more intense. Vojnović cleverly detects the emergence of a pandemic that affects the hardest the smallest social unit. Using a topical and occasionally witty dialogue, he uncovers what we are like when we are denied the stress and strains of everyday life, as well as our deep-seated archetypes, our desire to run away from ourselves and our neighbours, and how we take refuge in places where we feel better, and the fact that many people live without their truth ever coming to light. However, the epidemic should perhaps also be glimpsed from an optimistic point of view, as a phenomenon that exposes the lies and glorifies the truth.

SPONZORJI IN PARTNERJI V SEZONI 2021/22

---

glavni medijski
pokrovitelj

VEČER

---

generalni radijski
pokrovitelj

ŠTAJERSKIVAL
radio melega srca

---

partnerji

city center
Vse najboljše

televizija celje

mediaspeed

 SVET KNJIGE

Alpina
Artoptika
Broadway NYC Fashion
Caffe studio
Lekarna Apoteka pri teatru

Mladinska knjiga Celje
Osrednja knjižnica Celje
Pekarna Geršak
Turistično informacijski
center Celje

Z vašo pomočjo smo še uspešnejši. Hvala!

Gledališki list

letnik 71, sezona 2021/22
številka 5

---

izdajatelj
SLOVENSKO LJUDSKO
GLEDALIŠČE CELJE

za izdajatelja
MAG. TINA KOSI

urednica
ALJA PREDAN

lektorica
ŽIVA ČEBULJ

fotografi
JAKA BABNIK
(fotografije z vaje, str. 57, 58)
UROŠ HOČEVAR
(str. 61)

oblikovalca
ANJA DELBELLO
in ALJAŽ VESEL / AA
avtor črkovnih vrst
FLORIAN RUNGE
